

Ε.Λ.

Αριθμός 1060/2014
ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
Ζ' ΠΟΙΝΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Παναγιώτη Ρουμπή, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Ιωάννη Γιαννακόπουλο – Εισηγητή, Βασίλειο Καπελούζο, Πάνο Πετρόπουλο και Δημήτριο Χονδρογιάννη (κωλυομένου του Αρεοπαγίτη Κωνσταντίνου Φράγκου), Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του την 1^η Οκτωβρίου 2014, με την παρουσία του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Κωνσταντίνου Παρασκευαΐδη (γιατί κωλύεται η Εισαγγελέας) και του Γραμματέως Χρήστου Πήτα, για να δικάσει τις αιτήσεις του αναιρεσεϊόντος - κατηγορουμένου Κωνσταντίνου Χρυσικού του Δημητρίου, κατοίκου Μουλκίου Κορινθίας, που παρέστη με τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Παναγιώτη – Κοσμά Βασιλακόπουλο, για αναίρεση της υπ' αριθ.20, 26,32, 39, 50, 51, 58, 60, 71/2012, 10-17/2013 αποφάσεως του Μικτού Ορκωτού Εφετείου Ναυπλίου. Με πολιτικώς ενάγουσες τις: 1)Αικατερίνη Γιαμπουράνη του Θεοδώρου, 2)Κωνσταντίνα Γιαμπουράνη του Θεοδώρου, κάτοικοι Μουλκίου Κορινθίας, που παρέστησαν με τους πληρεξουσίου δικηγόρους τους Ιωάννη Γιαννίδη και Ιωάννη Ηρειώτη, 3)Γεωργία Γιαμπουράνη του Θεοδώρου, κάτοικο Μαρκόπουλου Αττικής και 4)Ελένη χήρα Θεοδώρου

Μαυρουράνη, κάτοικο Μουλκίου Κορινθίας, που εκπροσωπήθηκαν από τους ίδιους ως άνω δικηγόρους τους.

Το Μικτό Ορκωτό Εφετείο Ναυπλίου με την ως άνω απόφασή του διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτή, και ο αναιρεσείων - κατηγορούμενος ζητεί την αναίρεση αυτής, για τους λόγους που αναφέρονται στις από 4 Φεβρουαρίου 2013 και 7 Μαρτίου 2014 δύο χωριστές αιτήσεις του αναιρέσεως μετά των από 15 Σεπτεμβρίου 2014 προσθέτων λόγων, τα οποία καταχωρίστηκαν στο οικείο πινάκιο με τον αρ. θμό 252/2014.

Αφού άκουσε

Τους πληρεξούσιους δικηγόρους των διαδίκων, που ζήτησαν όσα αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά και τον εισαγγελέα, που πρότεινε να απορριφθούν οι προκείμενες αιτήσεις αναιρέσεως και οι επ'αυτών πρόσθετοι λόγοι.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Οι κρινόμενες αιτήσεις, ήτοι η με αριθ. εκθ. κατ. 2042/2013 και η από 7.3.2014 (με αριθ. πρωτ. 1697/2014) του κοινοταντίνου Χρυσικού του Δημητρίου μετά των από 15.9.2014 προσθέτων αυτών λόγων, για αναίρεση της 20, 26, 32, 39, 50, 51, 58, 60/2012, 10 - 17/2013 καταδικαστικής αποφάσεως του Μικτού Ορκωτού Εφετείου Ναυπλίου, έχουν ασκηθεί νομοτύπως και εμπροθέσμως και πρέπει να συνεκδικασθούν, ως συναφείς. Η δεύτερη αίτηση, ενόψει του ότι δεν έχει προηγηθεί κρίση επί της πρώτης αιτήσεως του ίδιου αναιρεσείοντος, είναι παραδεκτή (άρθρο 514 εδ. γ' ΚΠολινΔ) ως συμπληρωματική της πρώτης, με την οποία συνεξετάζεται.

Κατά το άρθρο 299 παρ. 1 του ΠΚ, όπως ισχύει μετά την κατάργηση της ποινής του θανάτου με το άρθρο 33 παρ. 1 του Ν. 2172/1993, «όποιος με πρόθεση σκότωσε άλλον τιμωρείται με σόβια κάθειρξη». Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι για τη

ΘΕΩΡΗΣΗ
Ο Εισαγγελέας

συγκρότηση του εγκλήματος της ανθρωποκτονίας με πρόθεση απαιτείται αντικειμενικώς μεν η αφαίρεση ξένης ζωής με θετική ενέργεια ή με παράλειψη ενέργειας που οφείλεται από το νόμο, υποκειμενικώς δε δόλος που περιλαμβάνει τη γνώση των αντικειμενικών στοιχείων της πράξεως και τη θέληση αφαίρεσης ζωής άλλου ανθρώπου. Κατά δε το άρθρο 27 παρ.1 του ΠΚ, με δόλο πράττει όποιος θέλει την παραγωγή των περιστατικών που κατά νόμο απαρτίζουν την έννοια αξιόποινης πράξεως. Επίσης, όποιος γνωρίζει ότι από την πράξη του ενδέχεται να παραχθούν τα περιστατικά αυτά τα αποδέχεται. Από τη διάταξη αυτή συνάγεται ότι με άμεσο δόλο ενεργεί εκείνος που θέλει την παραγωγή του εγκληματικού αποτελέσματος, καθώς και αυτός που δεν το επιδιώκει, αλλά προβλέπει ότι τούτο αποτελεί αναγκαία συνέπεια της πράξεώς του και δεν αφίσταται αυτής, με ενδεχόμενο δε δόλο πράττει εκείνος, ο οποίος προβλέπει ως δυνατό το εγκληματικό αποτέλεσμα και το αποδέχεται. Η ανθρωποκτόνος πρόθεση του δράστη δεν είναι πάντοτε εμφανής και κατά το πλείστον προκύπτει από την καταγραφή και εκτίμηση διαφόρων αντικειμενικών στοιχείων, όπως οι προηγούμενες σχέσεις δράστη - θύματος, το είδος του μέσου που χρησιμοποιήθηκε, η κατεύθυνση του πλήγματος ή της βολής, ο αριθμός των πληγμάτων, η απόσταση της βολής, το μέρος του σώματος που τυχόν επλήγη, οι συνθήκες υπό τις οποίες έλαβε χώρα η πράξη, η μεταγενέστερη συμπεριφορά του δράστη κ.ο.κ.

Εξάλλου, η καταδικαστική απόφαση έχει την απαιτούμενη από τα άρθρα 93 παρ. 3 του Συντάγματος και 139 του ΚΠοινΔ ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία, η έλλειψη της οποίας ιδρύει λόγο αναιρέσεώς της από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' του ΚΠοινΔ, όταν αναφέρονται σ' αυτή, με σαφήνεια, πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις, τα πραγματικά περιστατικά που προέκυψαν από την αποδεικτική διαδικασία, στα οποία

στηρίχθηκε η κρίση του δικαστηρίου για τη συνδρομή των αντικειμενικών και υποκειμενικών στοιχείων του εγκλήματος, οι αποδείξεις που τα θεμελιώνουν και οι νομικές σκέψεις υπαγωγής των περιστατικών αυτών στην εφαρμοσθείσα ουσιαστική ποινική διάταξη. Για την ύπαρξη τέτοιας αιτιολογίας είναι παραδεκτή η αλληλοσυμπλήρωση του αιτιολογικού με το διατακτικό της αποφάσεως, τα οποία αποτελούν ενιαίο σύνολο. Η ύπαρξη του δόλου δεν είναι κατ' αρχήν αναγκαίο να αιτιολογείται ιδιαίτερως, διότι ενυπάρχει στη θέληση παραγωγής των πραγματικών περιστατικών που συγκροτούν την αντικειμενική υπόσταση του εγκλήματος και εξυπακούεται ότι υπάρχει σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση από την πραγμάτωση των περιστατικών αυτών, εκτός αν ο νόμος αξιώνει πρόσθετα στοιχεία για το αξιόποινο, όπως η γνώση ορισμένου περιστατικού ή σκοπός επελεύσεως ορισμένου πρόσθετου αποτελέσματος. Ως προς τα αποδεικτικά μέσα, που ελήφθησαν υπόψη από το δικαστήριο για την καταδικαστική του κρίση, για την πληρότητα της αιτιολογίας αρκεί ο κατ' είδος προσδιορισμός τους, χωρίς να απαιτείται και αναλυτική παράθεσή τους και μνεία του τι προκύπτει από το καθένα χωριστά, πρέπει όμως να προκύπτει, ότι το δικαστήριο τα έλαβε υπόψη και τα συνεκτίμησε όλα και όχι μόνο μερικά από αυτά. Ακόμη, δεν είναι απαραίτητη η αξιολογική συσχέτιση και σύγκριση των διαφόρων αποδεικτικών μέσων και των μαρτυρικών καταθέσεων μεταξύ τους ή να προσδιορίζεται ποιο βάρυνε περισσότερο για το σχηματισμό της δικανικής κρίσεως. Όταν δε εξαίρονται ορισμένα από τα αποδεικτικά μέσα, δεν σημαίνει ότι δεν ελήφθησαν υπόψη τα άλλα, ούτε ανακύπτει ανάγκη αιτιολογήσεως γιατί δεν εξαίρονται τα άλλα. Δεν αποτελεί, όμως, λόγο αναιρέσεως η εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων και ειδικότερα η εσφαλμένη εκτίμηση των μαρτυρικών καταθέσεων, η παράλειψη αξιολογήσεως και

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο Εισηγητής

αναφοράς κάθε αποδεικτικού μέσου χωριστά και η παράλειψη συσχέτισεως των αποδεικτικών μέσων, καθόσον στις περιπτώσεις αυτές, με την επίφαση της ελλείψεως αιτιολογίας, πλήττεται η αναιρετικώς ανέλεγκτη κρίση του δικαστηρίου της ουσίας.

Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη 20, 26, 32, 39, 50, 51, 58, 60/2012, 10 - 17/2013 απόφασή του, το Μικτό Ορκωτό Εφετείο Ναυπλίου κήρυξε ένοχο τον αναιρεσεύοντα ανθρωποκτονίας από πρόθεση από κοινού του Θεοδώρου Γιαμπουράνη, με το ελαφρυντικό ότι συμπεριφέρθηκε καλά για σχετικά μεγάλο χρονικό διάστημα μετά την πράξη του, και τον καταδίκασε σε ποινή καθείρξεως είκοσι (20) ετών και σε αποστέρηση των πολιτικών του δικαιωμάτων για πέντε (5) έτη. Στο σκεπτικό της προσβαλλόμενης αποφάσεως, το δικάσαν Μικτό Ορκωτό Εφετείο, μετά από εκτίμηση και αξιολόγηση όλων των μνημονευομένων, κατά το είδος τους, αποδεικτικών μέσων, δέχθηκε, κατά πλειοψηφία, ανελέγκτως, κατά λέξη, τα εξής: «... προέκυψαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Την 14.3.2000, ημέρα Τρίτη, επομένη της αργίας της Καθαρής Δευτέρας, και περί ώρα 08.00', οι εργαζόμενοι της ομόρρυθμης εταιρείας με την επωνυμία «ΕΛΕΝΗ ΓΙΑΜΠΟΥΡΑΝΗ - ΚΩΝ/ΝΟΣ ΧΡΥΣΙΚΟΣ Ο.Ε.», διακριτικό τίτλο «ΑΡΙΣΤΟΝ» και έδρα το Μούλκι Κορινθίας (θέση «Αρκούδα») μετέβησαν στην επιχείρηση - συσκευαστήριο γεωργικών προϊόντων της άνω ομόρρυθμης εταιρείας, ομόρρυθμοι εταίροι και διαχειριστές της οποίας ήταν ο κατηγορούμενος Κωνσταντίνος Χρυσικός και η Ελένη Γιαμπουράνη, προκειμένου να ξεκινήσουν την εργασία τους. Μετά την είσοδο των εργαζομένων στον προαύλιο χώρο του συσκευαστηρίου, οι εργαζόμενοι προσπάθησαν να εισέλθουν στις κτιριακές εγκαταστάσεις αυτού, πλην όμως τούτο δεν κατέστη δυνατό, δεδομένου ότι η κύρια είσοδος του

κτιρίου ήταν κλειδωμένη εσωτερικά, με τα κλειδιά της ανωτέρω εισόδου επάνω στην εσωτερική κλειδαριά αυτής. Οι εργαζόμενοι διαπίστωσαν ότι οι υπόλοιπες πόρτες και τα παράθυρα των κτιριακών εγκαταστάσεων του συσκευαστηρίου ήταν κλειστά και ασφαλισμένα εσωτερικά πλην ενός ανασφάλιστου παραθύρου (της τουαλέτας) που υπήρχε δεξιά της κύριας πόρτας απ' όπου αναρριχήθηκε και εισήλθε στο συσκευαστήριο ο εργαζόμενος Βασίλειος Μπαντούνας, ..., στην συνέχεια δε ξεκλείδωσε την πόρτα της κυρίας εισόδου. Τα κλειδιά της εισόδου, όπως διαπιστώθηκε μετά την είσοδο των εργαζομένων στο εσωτερικό του κτιρίου, ανήκαν στον θανόντα Θεόδωρο Γιαμπουράνη, Ακολούθως ο εργαζόμενος Βασίλειος Μπαντούνας προχώρησε προς τον εσωτερικό χώρο του συσκευαστηρίου, ακολουθούμενος από τους λοιπούς εργαζομένους της επιχείρησης. Τα φώτα στο εσωτερικό του εργοστασίου ήταν σβησμένα, ενώ το φυσικό φως ήταν ανεπαρκές. Ο εργαζόμενος Βασίλειος Μπαντούνας προχωρώντας πρώτος στο εσωτερικό χώρο του συσκευαστηρίου αντιλήφθηκε με δυσκολία, λόγω του ανεπαρκούς φωτός, το απαιρούμενο πτώμα του θανόντος Θεοδώρου Γιάμπουράνη του Γεωργίου, ετών 63, συζύγου της ομορρύθμου εταίρου Ελένης Γιαμπουράνη και αμέσως οπισθοχώρησε τρομαγμένος ειδοποιώντας του υπόλοιπους εργαζόμενους που τον ακολουθούσαν για τη ύπαρξη του απαιρούμενου πτώματος του Θεοδώρου Γιαμπουράνη, Αμέσως οι υπόλοιποι εργαζόμενοι, οι οποίοι αντιλήφθηκαν ομοίως την ύπαρξη του απαιρούμενου πτώματος του Θεοδώρου Γιαμπουράνη εξήλθαν του συσκευαστηρίου, παραμένοντας στον προαύλιο χώρο αυτού και ταυτόχρονα κάλεσαν την αστυνομία του Α.Τ. Κιάτου. Οι αστυνομικοί ...αφίχθησαν στον χώρο της επιχείρησης περί ώρα 08.20' και αφού απαγόρευσαν την είσοδο στις κτιριακές εγκαταστάσεις

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο Εισαγγελέας

του συσκευαστηρίου, διενήργησαν αυτοψία η οποία ολοκληρώθηκε περί ώρα 09.15' ... Σύμφωνα με την από 14-3-2000 έκθεση αυτοψίας του Α.Τ. Κιάτου, ... Όλα τα ευρισκόμενα αντικείμενα εντός αυτού (πολυθρόνες, καρέκλες, τραπέζια) ήσαν σε κανονική κατάσταση χωρίς ίχνος ακαταστασίας ή προηγηθείσης πάλης, εμφανίζοντα εικόνα γραφείου εκτός λειτουργίας. Στο λογιστήριο επικρατούσε ακριβώς η ίδια κατάσταση. Στο γραφείο του λογιστηρίου, που η πλάτη του ευρίσκετο στον τοίχο του χώρου των γραφείων των ιδιοκτητών, δεξιά δε της εσωτερικής πόρτας που συνδέει τους δύο χώρους, το κάθισμα του γραφέα ήταν σε θέση αναμονής. Απέναντι από το κάθισμα επάνω στο γραφείο και στο μέσον περίπου υπήρχε ένα μπλοκ σημειώσεων ανοικτό. Στο επάνω μέρος της πρώτης σελίδας με μαύρα γράμματα ήταν γραμμένα τα εξής: ΘΕΛΩ (ακολουθούν τελείες, ακαθόριστες γραμμές και σχέδια σε δύο σειρές) ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΛΕΥΤΑ ΝΑ ΒΓΟΥΝ ΟΙ ΥΠΟΧΡΕΓΩΣΕΙΣ (αλλαγή σειράς) ΚΑΙ ΝΑ ΜΗΝΟΥΝ 50.000.000 ΝΙΤΣΑ ΓΙΑ ΣΕΝΑ (αλλαγή σειράς) ΚΑΙ ΤΑ ΥΠΟΛΟΙΠΑ ΣΤΟΝ ΚΩΣΤΑ. ... Εμπρός και δεξιά του μπλοκ με το σημείωμα υπήρχε ένα γυάλινο ποτήρι περιέχον ελάχιστη ποσότητα ούισκι. Έμπροσθεν του μπλοκ υπήρχε ένα σταχτοδοχείο, περιέχον μέχρι το μέσον περίπου υπολείμματα τσιγάρων - (γόπες), τα οποία ανακατεύθηκαν και, όπως διαπιστώθηκε, ήσαν όλα MARLBORO. Αριστερά δε έμπροσθεν του μπλοκ υπήρχε μία φιάλη ούισκι JOHNY WALKER, περιέχουσα ούισκι άνω του ημίσεως, κλειστή. Όλα τα υπόλοιπα αντικείμενα ήσαν σε κανονική κατάσταση χωρίς ίχνος ακαταστασίας ή προηγηθείσας πάλης. Η ίδια κατάσταση επικρατούσε και στον χώρο αναμονής. Σύμφωνα με την προαναφερόμενη έκθεση αυτοψίας του Α.Τ. Κιάτου, σε οριζόντια σιδηροδοκό, που στηρίζει την οροφή, ευρισκόμενο επάνω ακριβώς από το τέλος του χώρου αναμονής και Ανατολικά προς τον χώρο του συσκευαστηρίου,

είχε προσδεθεί, δίπλα από λαμπτήρα φθορίου, στηριζόμενο κάτωθεν της σιδηροδοκού, διπλό λευκό νάιλον σχοινί με κόκκινες ρίγες καθ' όλο το μήκος του με δύο κόμπους, και στο σημείο πρόσδεσης σχημάτιζε θηλιά, από το οποίο απαιωρείτο το πτώμα του ΓΙΑΜΠΟΥΡΑΝΗ Θεοδώρου ..., ο οποίος ήταν ο εν τοις πράγμασι διαχειριστής της προαναφερθείσης επιχειρήσεως και κατ' ουσίαν ιδρυτής και ιθύνων νους αυτής, ενεργούσε δε για λογαριασμό και επ' ωφελεία της με άτυπη εντολή από τους ανωτέρω ομορρύθμους εταίρους. Σύμφωνα με την από 14.3.2000 έκθεση παράδοσης και κατάσχεσης του Α.Τ. Κιάτου, το συνολικό μήκος του σχοινιού ήταν 7,40 μέτρα. Το πτώμα είχε μέτωπο στο λευκό νοβοπάν και εφάπτετο σ' αυτό, καθώς και στην σιδηροδοκό, ενώ το αριστερό του τμήμα προεξείχε ελαφρά αυτής (σιδηροδοκού). Κάτω από τα πόδια του υπήρχε ένα τελάρο μεταφοράς νωπών προϊόντων της εταιρείας. Η απόσταση ποδιών - τελάρου είναι 20 cm και η απόσταση ποδιών - δαπέδου 50 cm. Το τελάρο εφάπτονταν με το ανοιχτό του τμήμα στον τοίχο του κυλικείου. Πίσω από αυτό το τελάρο, υπήρχε ένα άλλο ίδιο και με την ίδια φορά. Έναντι αυτών υπήρχαν άλλα δύο όμοια τελάρα τοποθετημένα, το ένα πάνω στο άλλο με το άνοιγμα να εφάπτεται του δαπέδου και τμήμα τους να ευρίσκεται κάτωθεν του μηχανήματος διαλογής αγροτικών προϊόντων. Δεξιά του πτώματος επί του δαπέδου, σε ακτίνα 2 περίπου μέτρων, υπήρχαν διάσπαρτα άλλα τρία (3) όμοια τελάρα με διαφορετική φορά θέσης. Σύμφωνα με την προαναφερθείσα έκθεση αυτοψίας και την με ίδια ημερομηνία έκθεση παράδοσης και κατάσχεσης του Α.Τ. Κιάτου, προκύπτει ότι το πτώμα ήταν κανονικά ενδεδυμένο με κοστούμι μαύρου χρώματος, πουλόβερ γκρι χρώματος, κάλτσες και παπούτσια μαύρα παντοφλέ, γυαλιά όρασης και ρολόι χειρός. Τα ενδύματα δεν έφεραν ίχνη κακώσεων ή αλλοιώσεων, ομοίως δε και τα γυαλιά, τα οποία εστέκοντο επί της μύτης κανονικά. Τα

ΞΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο Εισηγητής

Σελίδα 9 της 1060/2014 ποινικής απόφασης του Αρείου Πάγου

υποδήματα στο εμπρόσθιο μέρος στη σόλα έφεραν, ίδια το δεξιό, σημεία βίαιου συρσίματος σ' επιφάνεια λευκού χρώματος. Στην προρρηθείσα έκθεση αυτοψίας του Α.Τ. Κιάτου περαιτέρω αναφέρεται ότι το πρόσωπο του θανόντος ήταν πρησμένο και μελανού χρώματος, ενώ έφερε εκχύμωση στο επάνω μέρος της μύτης όπου τα γυαλιά όρασης. Επίσης έφερε μία εκχύμωση στο μέσον περίπου του μετώπου και μία στο αριστερό μέρος αυτού. Η γλώσσα προεξείχε του στόματος και στο άνω σημείο του λαιμού υπήρχε αύλακα προκληθείσα προφανώς από τον βρόγχο του διπλού σχοινιού. Η αγκύλη του βρόγχου ευρίσκετο κάτω του αριστερού αυτιού και διερχόταν πίσω απ' αυτό. Ο κόμπος του βρόχου ήταν κάτω από το σαγόνι. Τα χέρια του ήταν δεμένα με λευκή ταινία συσκευασίας δώρων της φίρμας ΖΟΥΛΟΒΙΤΣ. Η ταινία διερχόταν από το μέσον της ζώνης και μέσα από αυτήν. ...Η ταινία στο δεξί χέρι είχε δεθεί κόμπο ενώ στο αριστερό χέρι είχε περιτυλιχθεί γύρω από τον καρπό. Στο σημείο αυτό πρέπει να αναφερθεί ότι η άνω περιγραφή της έκθεσης αυτοψίας είναι εσφαλμένη, καθώς η ταινία στο αριστερό χέρι δεν είχε δεθεί σταθερά, ενώ στο δεξί χέρι είχε περιτυλιχθεί σταθερά και επιμελώς γύρω από τον καρπό και έφερε έναν κόμπο και ένα είδος φιόγκου. Τα ανωτέρω προκύπτουν: α) ... και β) ... και γ) από την από 14.3.2000 ιατροδικαστική έκθεση της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Πατρών, στην οποία αναφέρεται ότι «Η περίδεσις εις τον δεξιόν καρπό ήτο σχολαστική και στερεά, ενώ εις τον αριστερόν λίαν χαλαρά». Περαιτέρω, στην ίδια έκθεση αυτοψίας αναφέρεται ότι το άνοιγμα των δεμένων χεριών αυτού ήταν 0,30 μέτρα, η απόσταση μεταξύ βρόγχου και σημείου στήριξής του (σιδηροδοκός) ήταν 2,45 μέτρα, ενώ η συνολική απόσταση του δαπέδου, του σημείου στήριξης και του βρόχου ήταν 4,50 μέτρα. Η απόσταση μεταξύ των ποδιών του θανόντος και του τελάρου ήταν 0,20 μέτρα, ενώ η απόσταση μεταξύ των

ποδιών του θανόντος και του δαπέδου ήταν 0,50 μέτρα. ... Στην αυτή δε έκθεση αυτοψίας αναφέρεται ότι, κατά την διενέργεια αυτοψίας και επισκόπησης του κτιριακού συγκροτήματος εσωτερικά, διαπιστώθηκε ότι πουθενά δεν υπήρχε σημείο παραβίασης. Πόρτες και παράθυρα ήσαν κλειστά και ασφαλισμένα εσωτερικά, πλην της κυρίας εισόδου και του παραθύρου της τουαλέτας. Οι διενεργήσαντες την αυτοψία ανακριτικοί υπάλληλοι στην έκθεση αυτοψίας αναφέρουν ότι με την άφιξή τους στον τόπο δηλώθηκε από τον επιστάτη παραλαβής, Ευάγγελο Καμπούρη, ότι η κυρία είσοδος του εργοστασίου ήταν κλειδωμένη και τα κλειδιά ήσαν από την εσωτερική πλευρά της πόρτας και έτσι δεν μπορούσε να την ανοίξει από έξω με τα δικά του κλειδιά. Επίσης τους δηλώθηκε ότι από το ανοικτό παράθυρο, το οποίο κατά τον συνεταίρο της επιχείρησης, ΧΡΥΣΙΚΟ Κων/νο (κατηγορούμενο), παρέμενε πολλές φορές ανοικτό καίτοι είχε επισημανθεί στους εργαζόμενους να το κλείνουν, εισήλθε βοηθούμενος εργαζόμενος της επιχείρησης, ο οποίος ξεκλείδωσε την πόρτα από το εσωτερικό της με τα κλειδιά που ήσαν επί της κλειδαριάς της. Ο επιστάτης παραλαβής, Ευάγγελος Καμπούρης, τους δήλωσε ότι αναγνωρίζει το νάιλον σχοινί με το οποίο κρεμόταν το πτώμα του ΓΙΑΜΠΟΥΡΑΝΗ Θεοδώρου, ο οποίος (θανών) το Σάββατο (11-3-2000) το πρωί ζήτησε από τον ίδιον (Ευάγγελο Καμπούρη) να του βρει ένα σχοινί με το οποίο θα έδενε την επομένη ημέρα, όπως του είπε, μερικά τελάρα σε πελάτη που θα ερχόταν στην επιχείρηση. Με εντολή δε του Καμπούρη, εργάτης βρήκε το νάιλον σχοινί και, όταν το έδειξε στον ΓΙΑΜΠΟΥΡΑΝΗ, ο τελευταίος τους είπε: «αφήστε το εκεί». Το σημείο που είχε τοποθετηθεί το νάιλον σχοινί, όπως δήλωσε ο επιστάτης Καμπούρης, ήταν δίπλα από ένα γραφείο σε ράφι που ευρίσκεται στη βόρεια πλευρά και στο μέσον περίπου του εργοστασίου... Την ίδια ημέρα (14-3-2000),

ΞΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο Εισαγγελέας

με σχετική από 14.3.2000 παραγγελία του Α.Τ. Κιάτου προς το Α' Α.Τ. Πατρών και στην συνέχεια με την από 14.3.2000 παραγγελία του εν λόγω Α. Τ. Πατρών προς την Ιατροδικαστική Υπηρεσία Πατρών, παραγγέλθηκε η διενέργεια νεκροψίας-νεκροτομής επί του πτώματος του θανόντος, η οποία διενεργήθηκε στην Ιατροδικαστική Υπηρεσία Πατρών από τους Ιωάννη Ανδρεόπουλο και Ιωάννη Πετρόχειλο, ιατρούς, παθολόγο και χειρουργό αντιστοίχως. Στην Ιατροδικαστική Υπηρεσία Πατρών περί ώρα 13.00 έως 14.00 περίπου μετέβησαν ο φίλος του θανόντος, Αναστάσιος Κοσκολέτος, και η άλλη κόρη του θανόντος Αικατερίνη Γιαμπουράνη, δικηγόρος Αθηνών, ... Αμφότεροι οι τελευταίοι (Αν. Κοσκολέτος και Αικ. Γιαμπουράνη) σε συζήτηση που είχαν με τον Ιωάννη Ανδρεόπουλο, πριν από τη διενέργεια της νεκροψίας-νεκροτομής, διατύπωσαν κατηγορηματικά την γνώμη ότι ο θάνατος του Θεοδώρου Γιαμπουράνη αποκλείεται να οφείλεται σε αυτοκτονία, ... Την 14-3-2000 και περί ώρα 14.00 έως 15.00 οι προαναφερόμενοι ιατροί της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Πατρών, συνέταξαν την από 14-3-2000 (κοινή) ιατροδικαστική έκθεσή τους, στην οποία αναφέρονται επί λέξει τα ακόλουθα: «...». Τα αποτελέσματα των τοξικολογικών εξετάσεων κατέστησαν γνωστά στους άνω ιατροδικαστές την 17.4.2000, δηλαδή μετά από χρονικό διάστημα ενός και πλέον μηνός. Σύμφωνα δε, με την από 17.4.2000 έκθεση τοξικολογικής ανάλυσης του Εργαστηρίου Τοξικολογίας και Φαρμακοκινητικής του Πανεπιστημίου Πατρών, προέκυψε ότι δεν ανιχνεύθηκαν ναρκωτικές, φαρμακευτικές ή άλλες τοξικές ουσίες στα δείγματα που απεστάλησαν (από την Ιατροδικαστική Υπηρεσία των Πατρών) προς τοξικολογική ανάλυση. Ακολούθως, η κόρη του θανόντος, Αικατερίνη Γιαμπουράνη, αμφισβήτησε την αιτία θανάτου του πατέρα της και ζήτησε τη μεταφορά του πτώματος στην Ιατροδικαστική Υπηρεσία Αθηνών και τη διενέργεια νέας

νεκροψίας-νεκροτομής, με την από 14.3.2000 αίτησή της προς το Α.Τ. Κιάτου, αναγράφοντας σ' αυτήν (αίτηση) σε σχετική παραπομπή ότι διορίζει τεχνικό σύμβουλο τον Ιατροδικαστή της ανωτέρω Υπηρεσίας, Φίλιππο Κουτσαύτη. ... Περαιτέρω, δυνάμει της από 15.3.2000 παραγγελίας του Α.Τ. Κιάτου προς τον Προϊστάμενο της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Αθηνών, δόθηκε παραγγελία για τη δεύτερη κατά σειρά νεκροτομική - νεκροψιακή διερεύνηση του πτώματος του Θεόδωρου Γιαμπουράνη. Τα συμπληρωματικά πληροφοριακά στοιχεία που δόθηκαν από το Α.Τ. Κιάτου προς την Ιατροδικαστική Υπηρεσία Αθηνών ήταν ότι ο θανών, Θεόδωρος Γιαμπουράνης, παρέβη την 14.3.2000 κα ώρα 08.00' στον χώρο εντός του συσκευαστηρίου του, που ευρίσκεται στο Μούλκι Κορινθίας, κρεμασμένος με σχοινί από σιδηροδοκό, ότι ο θανών είχε δεμένα τα χέρια του στο ύψος των καρπών με νάιλον λευκή κορδέλα που χρησιμοποιείται για την συσκευασία δεμάτων και ότι κάτω από τα πόδια το υπήρχαν κιβώτια (τελάρια) σε διάφορες θέσεις. Επίσης, ότι ... Την 16-3-2000, ημέρα Πέμπτη, έλαβε χώρα νέα νεκροψία-νεκροτομή από τον υπηρετούντα στην εν λόγω Ιατροδικαστική Υπηρεσία ιατροδικαστή, Φίλιππο Κουτσαύτη, ο οποίος είχε εφημερία κατά την άνω ημερομηνία παραλαβής του πτώματος. Το πτώμα παραδόθηκε χωρίς ενδύματα, χωρίς να φέρει τον βρόγχο στον λαιμό του και χωρίς να φέρει την ταινία με την οποία ήταν δεμένα τα χέρια του. Ο εν λόγω ιατροδικαστής, αφού διενήργησε νεκροψία-νεκροτομή επί του πτώματος, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι αιτία θανάτου αυτού δεν ήταν ο απαγχονισμός διά βρόγχου, αλλά ο στραγγαλισμός δι' ανθρωπίνων χειρών. Μόλις ο άνω ιατροδικαστής ενημέρωσε τηλεφωνικώς τους διενεργούντες την αστυνομική προανάκριση αστυνομικούς του Α.Τ. Κιάτου ως προς το αποτέλεσμα της διενεργηθείσας νεκροψίας-νεκροτομής (...), κλήθηκε από τους τελευταίους συνεργείο σήμανσης από

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο Εισαγγελέας

τη Διεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών της Ελληνικής Αστυνομίας. Την ίδια ημέρα 16.3.2000 (ημέρα Πέμπτη) και ώρα 13.15' έως 16.00', αστυνομικοί της άνω Υπηρεσίας μετέβησαν στον χώρο του συσκευαστηρίου προς λήψη αποτυπωμάτων για την περαιτέρω διερεύνηση της υπόθεσης, επειδή λόγω της διχογνωμίας των πραγματογνωμόνων-ιατροδικαστών, ως προς τα αίτια θανάτου του θανόντος Θεόδωρου Γιαμπουράνη, δημιουργήθηκαν «υπόνοιες εγκληματικής ενέργειας», ... Στη άνω έκθεση αναφέρεται ότι στον χώρο του συσκευαστηρίου δεν ανευρέθηκαν αποτυπώματα, στις δε παρατηρήσεις της εν λόγω έκθεσης αναγράφεται επί λέξει ότι: «Το συσκευαστήριο μετά το συμβάν συνέχισε να λειτουργεί. Επίσης, λειτουργούσαν κανονικά τα εσωτερικά υπερυψωμένα γραφεία-λογιστήριο δύο δωματίων. Σε ένα από τα γραφεία αυτά είχε ανευρεθεί προφανώς ιδιόχειρο σημείωμα του θανόντα, το οποίο έχει αποσταλεί στην Υπηρεσία σας από το Α.Τ Κιάτου για δακτυλοσκοπική εξερεύνηση - γραφολογική έρευνα». Την ίδια ημέρα 16-3-2000 το Τμήμα Εγκληματολογικών της Αστυνομικής Διεύθυνσης Κορινθίας ... διαβίβασε την προαναφερόμενη υπ' αρ. πρωτ. 2000/68/16.3.2000 έκθεση εξερεύνησης με την παρατήρηση ότι «δεν βρέθηκαν κατάλληλα για παραβολή αποτυπώματα». Ακολουθώς, το Α.Τ. Κιάτου με νεότερη παραγγελία προς την Ιατροδικαστική Υπηρεσία Αθηνών παρήγγειλε νέα νεκροψία - νεκροτομή του πτώματος του Θεοδώρου Γιαμπουράνη προς άρση της διαφωνίας που είχε ανακύψει ως προς την αιτία θανάτου αυτού (...). Την 17.3.2000 (ημέρα Παρασκευή), έλαβε χώρα η τρίτη κατά σειρά νεκροτομική - νεκροψιακή διερεύνηση του πτώματος του Θεόδωρου Γιαμπουράνη (δεύτερη κατά σειρά της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Αθηνών), η οποία διενεργήθηκε από τους υπηρετούντες στην ίδια Ιατροδικαστική Υπηρεσία, ιατροδικαστές, Εμμανουήλ Νόνα και Νικόλαο Καφίρη. ... Την

20.4.2000 οι ανωτέρω Ιατροδικαστές συνέταξαν την από 20.4.2000 (κοινή) ιατροδικαστική έκθεση νεκροψίας-νεκροτομής της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Αθηνών, στην οποία αναφέρονται επί λέξει τα ακόλουθα: «...ΑΙΤΙΑ ΘΑΝΑΤΟΥ: Στραγγαλισμός δι' ανθρωπίνων χειρών και μεταθανάτιος απαιώρηση του σώματος διά βρόγχου - ΑΝΘΡΩΠΟΚΤΟΝΙΑ (ΦΟΝΟΣ)». Σύμφωνα δε με την υπ' αρ. πρωτ. 231/20.4.2000 εργαστηριακή έκθεση τοξικολογικής εξέτασης της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Αθηνών, δεν ανευρέθησαν ναρκωτικές ή τοξικές ουσίες, δηλητήρια ή φάρμακα στο πτώμα του θανόντος. Διαπιστώθηκε όμως ότι «το αίμα και τα ούρα του πτώματος περιέχουν οινόπνευμα, το αίμα σε συγκέντρωση στο αίμα 1,02 ‰». Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι οι τρεις ιατροδικαστές της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Αθηνών ανέμεναν τα αποτελέσματα των τοξικολογικών εξετάσεων πριν την σύνταξη της ιατροδικαστικής τους έκθεσης, προκειμένου να τα συμπεριλάβουν σ' αυτήν, όπως και έγινε, σε αντίθεση με τους ιατρούς της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Πατρών. Παραλλήλως ..., διενεργήθηκε γραφολογική πραγματογνωμοσύνη στο κατασχεθέν σημείωμα, που ανευρέθηκε σε γραφεί του λογιστηρίου του συσκευαστηρίου και περιγράφεται ανωτέρω στην έκθεση αυτοψίας των αστυνομικών του Α.Τ Κιάτου. Επίσης απεστάλη ένα φύλλο ημερολογίου, στο οποίο διαλαμβάνονταν δείγμα γραφής του Θεοδώρου Γιαμπουράνη, το οποίο αποτέλεσε και συγκριτικό υλικό για την γραφολογία πραγματογνωμοσύνη. Σύμφωνα με την από 12.4.2000 έκθεση γραφολογικής πραγματογνωμοσύνης των ..., χειρόγραφες ενδείξεις που διαλαμβάνονται στο εν λόγω σημείωμα έχουν χαραχθεί από ένα άτομο, το οποίο διαθέτει μέση ευχέρεια χαράξεως, με χρήση στυλογράφου ροής μαύρης μελάνης (μαρκαδόρο), πλην της ένδειξης «ΘΕΛΩ» όπου χρησιμοποιήθηκε στυλογράφος γραφίτη (μολύβι). Στις εν λόγω

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο Εισηγητής

χειρόγραφες πειστήριες ενδείξεις παρουσιάζονται αδικαιολόγητες στάσεις γραφικού μέσου (τελείες) καθώς και τρομώδης χάραξη ορισμένων γραμμάτων, στοιχεία τα οποία καταδεικνύουν ότι ο γράφων (κατά τη στιγμή της χάραξης) ευρίσκετο σε ιδιαίτερη ψυχολογική φόρτιση αλλά σε καμία περίπτωση δεν συνιστούν πλαστότητα. Αντίθετα, ως προς το φύλλο ημερολογίου, στο ο διαλαμβανόταν δείγμα γραφής του Θεοδώρου Γιαμπουράνη (συγκριτικό υλικό), διαπιστώθηκε ότι επρόκειτο για «ανυπόπτου χρόνου» χειρόγραφο δειγματική γραφή, όπως χαρακτηριστικά αναφέρουν στην άνω έκθεσή τους, η οποία δεν παρουσιάζει αδικαιολόγητες στάσεις του γραφικού μέσου ή άλλου τύπου αλλοιώσεις, εκ μέρους του γράφοντος, ο οποίος φέρεται να διαθέτει ικανοποιητική ευχέρεια χαράξεως. Μετά την ανωτέρω γραφολογική ανάλυση - εξέταση, πραγματοποιήθηκε συγκριτική εξέταση των γραφολογικών χαρακτηριστικών των δύο ως άνω εγγράφων, σύμφωνα με την οποία η χειρόγραφη γραφή που διαλαμβάνεται στο εξετασθέν πειστήριο σημείωμα έχει αναμφιβόλως χαραχθεί από το ίδιο άτομο που φέρεται ότι χάραξε τις χειρόγραφες ενδείξεις του ανωτέρω αναφερομένου δειγματικού εγγράφου (φύλλου ημερολογίου). Κατέληξαν δε στο συμπέρασμα ότι αμφότερα τα εξετασθέντα έγγραφα έχουν χαραχθεί από τον Θεόδωρο Γιαμπουράνη. Στο σημείο αυτό πρέπει ν' αναφερθεί ότι κατά το στάδιο της κύριας ανάκρισης, προσκομίσθηκε στην Ανακρίτρια Β' Τμήματος Πλημ/κών Κορίνθου από την οικογένεια του θανόντος και ένα άλλο σημείωμα το οποίο είχε ανευρεθεί από την κόρη του, Κων/να Γιαμπουράνη, την Τετάρτη (15.3.2000), τεμαχισμένο σε μικρά κομμάτια μέσα στο καλάθι των αχρήστων στο γραφείο του θανόντος στο συσκευαστήριο, καθώς μετά την ανεύρεση του πτώματος του Θεοδώρου Γιαμπουράνη, οι χώροι των γραφείων του συσκευαστηρίου δεν είχαν καθαρισθεί από τις εργαζόμενες στο

συσκευαστήριο, Χριστίνα Τσαγκλή, Ελένη Γεωργίου έως την Πέμπτη 16.3.2000. Το εν λόγω (τεμαχισμένο) σημείωμα, μετά την συγκόλλησή του, είχε το εξής περιεχόμενο: «ΕΝΑ ΛΑΘΟΣ ΣΟΒΑ... ΚΛΕΦΤΗΣ... ΕΠΙΠΟΛΑΙΟΣ ΗΜΟΥΝ ΚΑΙ ΠΛΗΡΩΣΑ. Ο ΚΩΣΤΑΣ ΤΑ ΕΧΕΙ ΦΑΗ ΟΛΑ ΤΑ ΛΕΦΤΑ ΜΟΝΟΣ ΤΟΥ. ΤΑ ΛΕΦΤΑ ΠΟΥ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΦΤΑΝΟΥΝ ΝΑ ΠΛΗΡΩΘΟΥΝ ΟΛΕΣ ΟΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΙΤΕΡΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΝΟΥΝ». Με τις υπ' αριθμούς Β68/2000 και Β11/2001 διατάξεις της Ανακρίτριας Β' Τμήματος Πλημ/κών Κορίνθου διατάχθη η γραφολογική πραγματογνωμοσύνη στα δύο πλέον προαναφερθέντα σημειώματα με αντικείμενο τα κάτωθι ζητήματα: α) ..., β) και γ) ... Σύμφωνα με την από 7.5.2001 έκθεση γραφολογικής πραγματογνωμοσύνης της ανωτέρω πραγματογνώμονα, δικαστικής γραφολόγου Βασιλικής Σαλεσιώτου, αυτή κατέληξε στα ακόλουθα συμπεράσματα: Α) Ως προς το πρωτότυπο χειρόγραφο σημείωμα που βρέθηκε από τους αστυνομικούς του Α.Τ. Κιάτου πάνω στο γραφείο κατά τη διάρκεια της αυτοψίας ... «Το φύλλο χάρτου όπου αυτό ήταν καταρχήν γραμμένο έχει αποκοπεί με επιμέλεια από το τρίτο τεμάχιο χάρτου που υπάρχει στο στέλεχος του μπλοκ» ... Β) Ως προς το πρωτότυπο χειρόγραφο σημείωμα που βρέθηκε τεμαχισμένο σε μικρά κομμάτια ... «Το φύλλο χάρτου όπου αυτό ήταν καταρχήν γραμμένο έχει αποκοπεί βίαια από το πρώτο τεμάχιο χάρτου που υπάρχει στο στέλεχος του μπλοκ». Μετά την βίαιη αποκοπή του βρέθηκε ένα μικρό εναπομείναν τεμάχιο χάρτου στο στέλεχος του μπλοκ στο οποίο αναγράφεται «ΕΙΧΑ ΚΑ...». Μετά από αυτό το φύλλο, υπήρχε ένα ακόμη λευκό φύλλο, στο οποίο βρέθηκαν ίχνη λανθάνουσας (ή αμελάνωτης) γραφής. Από την έρευνα της λανθάνουσας (αμελάνωτης) γραφής στο πρώτο λευκό φύλλο του μπλοκ μετά το Α2 σημείωμα (που βρέθηκε τεμαχισμένο) διαπιστώθηκε ότι το ως άνω έγγραφο είχε προ του τεμαχισμού του το εξής περιεχόμενο: «ΕΙΧΑ

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο Εισγγητής

ΚΑΝΕΙ ΕΝΑ ΛΑΘΟΣ ΣΟΒΑΡΟ ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ ΚΛΕΦΤΗΣ. ΕΠΙΠΟΛΑΙΟΣ ΗΜΟΥΝ ΚΑΙ ΠΛΗΡΩΣΑ. Ο ΚΩΣΤΑΣ ΤΑ ΕΧΕΙ ΦΑΗ ΟΛΑ ΤΑ ΛΕΦΤΑ ΜΟΝΟΣ ΤΟΥ. ΤΑ ΛΕΦΤΑ ΠΟΥ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΦΤΑΝΟΥΝ ΝΑ ΠΛΗΡΩΘΟΥΝ ΟΛΕΣ ΟΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΝΟΥΝ». Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι σε προγενέστερο χρόνο γράφηκε το τεμαχισμένο σημείωμα (Α2), το οποίο είχε αποκοπεί από το πρώτο φύλλο του μπλοκ, με εναπομείναν ένα μικρό τεμάχιο χάρτου με την αναγραφή «ΕΙΧΑ ΚΑ...», στην συνέχεια υπήρχε ένα λευκό φύλλο, όπου διαπιστώθηκε η ύπαρξη λανθάνουσας (αμελάνωτης) γραφής του ως άνω Α2 σημειώματος και με τον τρόπο αυτό συμπληρώθηκαν όλες οι φράσεις του, και τέλος στην συνέχεια (σε μεταγενέστερο χρόνο) γράφηκε το κατασχεθέν από το Α.Τ. Κιάτου ολόκληρο χειρόγραφο σημείωμα (Α1) από τον Θεόδωρο Γιαμπουράνη. Από την συγκριτική εξέταση και των δύο εγγράφων, σύμφωνα με την ίδια έκθεση γραφολογικής πραγματογνωμοσύνης της πραγματογνώμονα Βασιλικής Σαλεσιώτου, προκύπτει ότι έχουν γραφεί από το ίδιο πρόσωπο (τον θανόντα), αλλά κάτω από διαφορετικές συνθήκες χάραξης (διαφορετικούς ενδογενείς και εξωγενείς παράγοντες), σε διαφορετικές συνθήκες χάραξης και ψυχοπνευματικής κατάστασης του γραφέα. Ακολούθως, η άνω πραγματογνώμονας καταλήγει στα ακόλουθα συμπεράσματα: «Α. Η ... Β. ...Γ. ... Στα ίδια ως άνω συμπεράσματα κατέληξε και ο διορισθείς ως τεχνικός σύμβουλος από την οικογένεια του Θεοδώρου Γιαμπουράνη, Γεώργιος Χαλκιάς, δικαστικός γραφολόγος, σύμφωνα με την από 20.3.2002 γραφολογική γνωμοδότηση αυτού. Αντίθετα, ο διορισθείς από τον κατηγορούμενο τεχνικός σύμβουλος Δημήτριος Καλαντζής, δικαστικός γραφολόγος, στον οποίο ανατέθηκε η γραφολογική εξέταση των προαναφερθέντων δύο χειρόγραφων σημειωμάτων και η συγκριτική μελέτη των δύο προηγούμενων εκθέσεων

γραφολογικής πραγματογνωμοσύνης ... κατέληξε εν μέρει σε διαφορετικά συμπεράσματα. ... Αντίθετα, κατέληξε μεταξύ άλλων: α) ότι η γραφή του ΑΙ σημειώματος είναι φυσιολογικής χάραξης γραφή του Θεοδώρου Γιαμπουράνη και δεν περιέχει κανένα στοιχείο από το οποίο να προκύπτει υποψία ότι η γραφή αυτή δεν είναι καρπός ελεύθερης βούλησης και χαράξεως, β) ότι η παρατήρηση των Κώτουζα και Μακρή περί χαράξεως της γραφής του εν λόγω σημειώματος (...) με αδικαιολόγητες τελείες και με τρομώδη χάραξη των γραμμάτων, από τα οποία καταδεικνύεται ότι ο γράφων ευρίσκεται σε ιδιαίτερη ψυχολογική φόρτιση, δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα και δεν μαρτυρεί ψυχολογική φόρτιση του γραφέα του σημειώματος, γιατί τα στοιχεία αυτά αποτελούν γνωρίσματα φυσιολογικής χαραχθείσης γραφής του Θεοδώρου Γιαμπουράνη και γ) ότι τα συμπεράσματα της Σαλεσιώτου ότι η γραφή του εν λόγω σημειώματος (δηλ. του ΑΙ) έχει γραφεί με εξαναγκασμό του γραφέα της και παρά την θέλησή του δεν περιγράφουν την πραγματική κατάσταση της γραφής του εν λόγω σημειώματος, γιατί τα στοιχεία που παραθέτει η ανωτέρω δικαστική γραφολόγος ότι αποτελούν διαφορές και αποκλίσεις από τη φυσιολογική γραφή του Θεοδώρου Γιαμπουράνη είναι ανακριβή, αφού όλα τα χαρακτηριστικά της γραφής του εν λόγω σημειώματος ανευρίσκονται όμοια στη γραφή του συγκριτικού υλικού και συνεπώς δεν παρέχεται βάση για στήριξη γνώμης περί εξαναγκασμού του θανόντος κατά την χάραξη της γραφής του εν λόγω σημειώματος, η οποία είναι κανονικής χαράξεως γραφή του Θεοδώρου Γιαμπουράνη. ... Στην συνέχεια, διενεργήθηκαν εργαστηριακές εξετάσεις-ανάλυση τύπου D.N.A. του γενετικού υλικού που ανιχνεύτηκε στο παντελόνι και στο εσώρουχο και διαπιστώθηκε ότι αμφότερα απέδωσαν τα ίδια αλληλία από την ανάλυση του πυρηνικού D.N.A., δηλαδή ότι το γενετικό υλικό προερχόταν από τον ίδιο άνδρα. Πλην όμως δεν

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο Εισηγητής
P. K. K.

Σελίδα 19 της 1060/2014 ποινικής απόφασης του Αρείου Πάγου

κατέστη, τότε, δυνατόν να αποφανθεί ο ανωτέρω πραγματογνώμονας ότι το βιολογικό υλικό προέρχεται από τον Θεόδωρο Γιαμπουράνη καθώς δεν είχε αποσταλεί ταυτόχρονα συγκριτικό βιολογικό υλικό του θανόντος (...). Ακολούθως, εκκρεμούσης της υπόθεσης στην επ' ακροατηρίω πρωτοβάθμια διαδικασία, με την υπ' αριθμό 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34/2007 αναβλητική απόφαση του Μ.Ο.Δ. Σπάρτης, διορίστηκε πραγματογνώμονας ο Νικόλαος Ταϊρης, Αστυνομός Α' Χημικός-Βιοχημικός, υπηρετών στο Τμήμα Ανάλυσης Βιολογικών Υλικών της Διεύθυνσης Εγκληματολογικών Ερευνών της Ελληνικής Αστυνομίας, προκειμένου ο τελευταίος να προβεί σε εξετάσεις ανάλυσης D.N.A. και να αποφανθεί με αιτιολογημένη έκθεσή του για την ύπαρξη ή μη αξιοποιήσιμου βιολογικού υλικού και τον προσδιορισμό γενετικού υλικού στα αναφερόμενα στην από 14.3.2000 έκθεση κατάσχεσης του Βασιλείου Αγγελόπουλου, υπαστυνόμου του Α.Τ. Κιάτου, πειστήρια, ήτοι: α) ένα νάιλον σχοινί με κόκκινα σιρίτια καθ' όλο το μήκος 7,4 μ και β) μία λευκή ταινία περιτυλίγματος δώρων μήκους 1,84 μ και πλάτους 18 mm αναγράφουσα με μπλε γράμματα την φίρμα «ΖΟΥΛΟΒΙΤΣ» και Β) σε καταφατική περίπτωση του υπό στοιχείο Α' για τη σύμπτωση ή όχι του ανευρεθέντος γενετικού υλικού αυτού, και σε κάθε περίπτωση του γενετικού υλικού, που ήδη έχει ανευρεθεί και αναφέρεται στην υπ' αριθμ. πρωτ. 3022/9/1710-γ/8-4-2005 έκθεση εργαστηριακής πραγματογνωμοσύνης του Νικόλαου Ταϊρη, (...) με το γενετικό υλικό του κατηγορουμένου Κωνσταντίνου Χρυσικού του Δημητρίου. Αμφότερες οι διάδικες πλευρές, πολιτικώς ενάγουσες και κατηγορούμενος, διόρισαν, σύμφωνα με τα οριζόμενα στον Κ.Π.Δ, ως τεχνικούς συμβούλους τον βιολόγο Σταύρο Μπουρνάζο και την ιατρό και μοριακή βιολόγο Μαρία Γεωργίου- Θεοδοροπούλου, αντίστοιχα. Την 14-9-2007 έλαβε

χώρα συνάντηση του πραγματογνώμονος και των τεχνικών συμβούλων, οι οποίοι κατέγραψαν τα πειστήρια και συμφώνησαν: ... Το γενετικό υλικό που αξιολογήθηκε ως συγκριτικό υλικό προερχόταν αφενός μεν από τη σύζυγο, Ελένη Γιαμπουράνη, και τις τρεις κόρες του θανόντος, Αικατερίνη, Γεωργία και Κων/να Γιαμπουράνη, και αφετέρου από το βιολογικό υλικό που είχε ανιχνευτεί στην προηγηθείσα όμοια εξέταση, δηλαδή από τρίχες και σπερματικό υγρό στα ενδύματα του Θεόδωρου Γιαμπουράνη. Σύμφωνα με τα συμπεράσματα της από 24.3.2008 έκθεσης εργαστηριακής πραγματογνωμοσύνης του Νικολάου Ταΐρη, από την ανάλυση πολυμορφισμού πυρηνικού υλικού D.N.A. προέκυψαν με βεβαιότητα τα ακόλουθα: 1) στην ταινία περιτυλίγματος ... και σε κάποια τμήματα αυτής (όχι σε όλο το μήκος αυτής), ανιχνεύτηκε γενετικό υλικό που αποτελεί μίγμα βιολογικών υλικών τουλάχιστον δύο άγνωστων ανδρών, πλην όμως δεν ανιχνεύτηκε σε κανένα σημείο της ταινίας γενετικό υλικό του θανόντος, 2) στο σχοινί με κόκκινα σιρίτια (...) ανευρέθη μόνον σε ένα σημείο αυτού γενετικό υλικό του Θεοδώρου Γιαμπουράνη, αν και η εξέταση αφορούσε όλο το μήκος αυτού. Στο σημείο αυτό πιθανολογήθηκε ότι ήταν η αγκύλη του σχοινοῦ, όπου ακουμπούσε ο λαιμός του θανόντος ... Από τα ανωτέρω συμπεράσματα ..., προέκυψαν τα ακόλουθα συμπεράσματα : Α) Ως προς την αιτία θανάτου του Θεόδωρου Γιαμπουράνη και ειδικότερα αν ο θάνατος αυτού επήλθε συνεπεία ανθρωποκτονίας εκ προθέσεως (στραγγαλισμός δι' ανθρωπίνων χειρών) ή αυτοκτονίας... Ειδικότερα, ως προς τα αντίθετα συμπεράσματα των ιατροδικαστικών εκθέσεων της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Πατρών και Αθηνών αντίστοιχα, που εξετέθησαν ανωτέρω, προέκυψαν τα ακόλουθα: 1) ... 12)... Στην προκειμένη περίπτωση για να γίνει δεκτό ότι όλες οι προπεριγραφόμενες κακώσεις προκλήθηκαν στον Θεόδωρο

ΕΞΗΡΗΘΗΚΕ
Ο Εισηγητής
Παναγιώτης

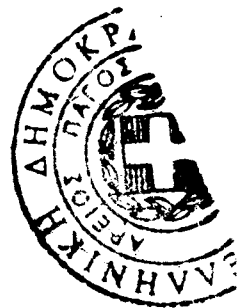
Γιαμπουράνη, κατά τη διάρκεια της απαιώρησης, κατά το στάδιο των σπασμών, πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο θανών κατά τον αμέσως πρότερο του θανάτου του χρόνο, κατά τον οποίο ξεκινά η απώλεια των αισθήσεων, κινήθηκε περιμετρικά του άξονά του και χτύπησε αφενός μεν στο κεφάλι, στην χειλοπαρειιακή χώρα, στη ραχιαία επιφάνεια της ρινός, στην μετωπιαία χώρα, στην κροταφική χώρα, στην ινιακή χώρα, στην τραχηλική χώρα, αφετέρου δε στα χέρια, στο μέσο δάκτυλο του αριστερού χεριού και τέλος, στο στέρνο. Η ανωτέρω υπόθεση δεν μπορεί να στηριχθεί σε αντικειμενικά στοιχεία και τούτο για τους ακόλουθους λόγους: 1) ... 6) Επιπλέον, αν ο θάνατος του Θεοδώρου Γιαμπουράνη οφείλεται σε «απαγχονισμό διά βρόγχου εκ χονδρού σχοινιού», όπως αναγράφεται στην ιατροδικαστική έκθεση των ιατρών της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Πατρών, θα έπρεπε επιπλέον να διαπιστωθούν αιμορραγικές διηθήσεις στο σημείο δράσης της αγκύλης και του βρόχου, δηλαδή κάτω από την περγαμνηνοειδή αύλακα, αν αυτή προκλήθηκε από τη δράση του σχοινιού προ ή κατά τον χρόνο του θανάτου (όπως στις περιπτώσεις του απαγχονισμού διά βρόγχου), οι οποίες δεν διαπιστώθηκαν ούτε από την Ιατροδικαστική Υπηρεσία Πατρών ούτε από την Ιατροδικαστική Υπηρεσία Αθηνών... Το ανωτέρω γεγονός υποδηλώνει με σαφήνεια ότι ο Θεόδωρος Γιαμπουράνης δεν βρισκόταν εν ζωή όταν απαιωρήθηκε και ότι ο θάνατος του επήλθε πριν κρεμαστεί... 8) Το συμπέρασμα της ιατροδικαστικής έκθεσης της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Γιατρών ότι η αιτία θανάτου του Θεοδώρου Γιαμπουράνη οφείλεται σε «απαγχονισμό διά βρόγχου εκ χονδρού σχοινιού», αποδυναμώνεται πλήρως με την ένορκη κατάθεση στο ακροατήριο του ιατρού χειρουργού Ιωάννη Πετρόχειλου που διενήργησε και συνυπέγραψε την από 14.3.2000 ιατροδικαστική έκθεση της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Πατρών, μαζί με τον ιατρό παθολόγο Ιωάννη

Ανδρεόπουλο. Όπως κατέθεσε στο ακροατήριο ο ανωτέρω ιατρός, η διενεργηθείσα απ' αυτούς νεκροψία-νεκροτομή του πτώματος του Θεοδώρου Γιαμπουράνη ήταν ατελής. Ειδικότερα, σύμφωνα με την κατάθεσή του στο ακροατήριο, ο εν λόγω ιατρός κατ' ουσίαν δεν προέβη σε νεκροτομική διερεύνηση του πτώματος, με το οποίο ασχολήθηκε αποκλειστικώς ο Ιωάννης Ανδρεόπουλος. ... Από τα ανωτέρω συνάγεται με σαφήνεια ότι η ιατροδικαστική έκθεση της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Πατρών δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως αξιόπιστη, διότι ήταν ατελής, συμπέρασμα στο οποίο καταλήγει τόσο ο ιατροδικαστής Κουτσαύτης, χαρακτηρίζοντας την ως «απόπειρα νεκροτομής», όσον και οι συνάδελφοί του, Βουγιουκλάκης, Τσερώνης και Αϊβατίδης, οι οποίοι την αποκαλούν «ατελή νεκροτομή», ο δε επίσης ιατροδικαστής Μεσογειτής την χαρακτηρίζει ως «έκθεση ιδεών». Και τούτο για τους εξής λόγους: 1)...6)... Αντιθέτως, από τον συνδυασμό και την αξιολόγηση των κάτωθι ευρημάτων ... Από τα προαναφερθέντα αναλυτικώς περιγραφόμενα ευρήματα προκύπτει με σαφήνεια ότι ο θάνατος του Θεοδώρου Γιαμπουράνη δεν οφείλεται σε απαγχονισμό δια βρόγχου, αλλά σε στραγγαλισμό δι' ανθρωπίνων χειρών, ... Οι ισχυρισμοί της υπεράσπισης ότι ... είναι ουσιαστικά αβάσιμοι για τους κάτωθι λόγους; α) ... ζ) ... Περαιτέρω όμως ο απαγχονισμός με σχοινί (αυτοχειρία) αποκλείεται στην προκειμένη περίπτωση να απετέλεσε το αίτιο του εν λόγω θανάτου και εξ αιτίας λόγων αναγόμενων στα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, συνεκτιμωμένου και του λοιπού αποδεικτικού υλικού. Πλέον συγκεκριμένα δε για τους κατωτέρω λόγους αποκλείεται ο απαγχονισμός (αυτοχειρία): 1) ... 2) ... 3) ... 4) ... 5) ... Από τα ανωτέρω στοιχεία συνδυαζόμενα, η εκδοχή περί αυτοκτονίας του Θεόδωρου Γιαμπουράνη είναι αδύνατη, σύμφωνα με τα διδάγματα της λογικής και της κοινής πείρας, καθόσον δεν

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Εισηγητής

δικαιολογείται πώς ο θανών, ύψους 1,70 μέτρων, αφού γίνει υποθετικά δεκτό ότι κατασκεύασε ο ίδιος τη θηλιά της αγχόνης, στη συνέχεια πρόσδεσε σταθερά με κόμπο το σχοινί στην οριζόντια σιδηροδοκό, χωρίς να προκύψει με βεβαιότητα από την αποδεικτική διαδικασία με ποιόν τρόπο, και ευρισκόμενος υπό την επίδραση οινοπνεύματος, περπάτησε σε απόλυτο σκοτάδι με το σοβαρό πρόβλημα όρασης που είχε, αναρριχήθηκε σε δύο τουλάχιστον τελάρα συσκευασίας αγροτικών προϊόντων πέρασε τη θηλιά στο λαιμό του, έδεσε περίτεχνα τα χέρια του με την νάιλον ταινία, ίδια δε το δεξί του χέρι, καθώς ο ίδιος ήταν δεξιόχειρας, πέρασε την ταινία μέσα στην ζώνη του παντελονιού του, μετακίνησε την πόρπη της ζώνης στο οπίσθιο και αριστερό μέρος, στερούμενος κατ' αυτόν τον τρόπο οποιασδήποτε δυνατότητας ευχερούς κίνησης των χειρών, ιδίως δε την ανάταση των χειρών, και τέλος εκτέλεσε άλμα προκειμένου να θέσει τέλος στην ζωή του. Επιπλέον, αποδεικτικά του συμπεράσματος ότι ο θάνατος του Θεόδωρου Γιαμπουράνη οφείλεται σε δολοφονία και όχι σε αυτοκτονία είναι η ανυπαρξία κινήτρου του θανόντος να αυτοκτονήσει για τους ακόλουθους λόγους: α) Από το σύνολο των ενόρκων καταθέσεων (εργαζομένων, συνεργατών, συγγενών και φίλων αυτού) προέκυψε ότι ο Θεόδωρος Γιαμπουράνης δεν είχε προσωπικά, οικογενειακά ή ιδιαίτερα επαγγελματικά προβλήματα (...). Ήταν ευδιάθετος και δεν εμφάνιζε κατά το χρονικό διάστημα προ του θανάτου του μελαγχολία ή συναισθηματική κατάπτωση και δεν είχε αλλάξει τις συνήθειες του. Εργαζόταν στο συσκευαστήριο τον ίδιο χρόνο και κατά τις αργίες (Σαββατοκύριακα, Καθαρά Δευτέρα) (...). Η συμπεριφορά του, η οποία ήταν η συνηθισμένη, κατά τις προηγούμενες προ του θανάτου του ημέρες, ίδια δε κατά την Καθαρή Δευτέρα (13.3.2000) τίποτα στην συμπεριφορά του, δεν υποδεικνυε, έστω και εν σπέρματι, αυτό το ενδεχόμενο

(...). Μάλιστα την αργία της Καθαράς Δευτέρας, διασκεδάζε στην Ορεινή Κορινθία με την οικογένειά του και φίλους, με τους οποίους -κατά τη διάρκεια του γεύματος- σχεδίαζε τον εορτασμό της ονομαστικής του εορτής μετά από λίγες ημέρες (...). Αγαπούσε την ζωή, διασκεδάζε σε καθημερινή βάση δαπανώντας μεγάλα χρηματικά ποσά κατά τις καθημερινές διασκεδάσεις με την οικογένειά του, με φίλους, παρέες και γυναίκες της νύχτας, που ανέρχονταν σύμφωνα με τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων στο ποσό των 100.000 έως 300.000 δραχμών τη φορά. Διατηρούσε στο παρελθόν διάφορες εξωσυζυγικές σχέσεις, άλλοτε εν γνώσει και άλλοτε με την ανοχή της συζύγου του, Ελένης Γιαμπουράνη. ... β) Ο θανών είχε σχέδια επεκτάσεως της επιχειρήσεως του συσκευαστηρίου (...). ... Για το λόγο τούτο, είχε προγραμματίσει κατά τις αμέσως επόμενες της Καθαράς Δευτέρας ημέρες μία συνάντηση με τον πρώην Υπουργό Γεωργίας Ποττάκη (...). Επίσης, προσδοκούσε και παρότρυνε τη μεγαλύτερη κόρη του Αικατερίνη Γιαμπουράνη, δικηγόρο, να αναλάβει την θέση του στην επιχείρηση του συσκευαστηρίου (...). γ) Ο θανών δεν πίστευε στην αυτοχειρία. ... δ) Ο θανών φοβόταν το σκοτάδι και δεν πήγαινε ποτέ νύχτα στο συσκευαστήριο. Ο ίδιος έδινε εντολές στους εργαζομένους της επιχείρησης να μην μεταβαίνουν μόνοι τους στο συσκευαστήριο, κατά τις νυχτερινές ώρες, δεδομένου ότι ευρίσκετο σε ερημική περιοχή του Μουλκίου Κορινθίας ... Επιπλέον, αποδεικτικά του συμπεράσματος ότι ο θάνατος του Θεόδωρου Γιαμπουράνη οφείλεται σε δολοφονία και όχι σε αυτοκτονία είναι και τα ακόλουθα στοιχεία: 1) Ο θανών Θεόδωρος Γιαμπουράνης δεν έπιασε ούτε επεξεργάστηκε την ταινία συσκευασίας δώρων με την οποία βρέθηκαν περιτέχνως δεμένα τα χέρια του. ... Πράγματι, ο θανών είχε ζητήσει ένα σχοινί από τον επιστάτη Ευάγγελο Καμπούρη, ο οποίος στη συνέχεια έδωσε σχετική

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο Εισαγγελέας

εντολή στον ήδη αποβιώσαντα εργάτη Σωτήριο Ματσούκα προς ανεύρεση του σχοινιού, όπως και έγινε (...). Ο άνω μάρτυρας (Σωτ. Ματσούκας) ενόρκως είχε καταθέσει, μεταξύ άλλων, όταν του είχε πρωτοβαθμίως επιδειχθεί το σχοινί, ότι «...Ίδιο τύπο σχοινιού έδωσα με μικρότερο μήκος... Το σκοινί που είδα στην Αστυνομία έμοιαζε με εκείνο που του έδωσα...Το σκοινί που είδα στην Αστυνομία είδα το πάχος και το υλικό του, όχι το μήκος του, δεν μας είπε κανένας πόσο μακρύ ήταν... ». Ο ανωτέρω μάρτυρας κατέθεσε ενόρκως στον πρώτο βαθμό ότι το σχοινί που ο ίδιος είχε βρει ήταν μήκους περίπου 3,00 έως 3,50 μέτρων, ενώ αυτό με το οποίο ανευρέθη απαιωρημένο το πτώμα του Θεοδώρου Γιαμπουράνη ήταν μήκους 7,40 μέτρων, ... 2. Επίσης, όπως προεκτέθηκε, κατά την διενέργεια της αυτοψίας από τους αστυνομικούς του Α.Τ. Κιάτου Κορινθίας ανευρέθη και κατασχέθηκε ιδιόχειρο σημείωμα του Θεοδώρου Γιαμπουράνη, ευρισκόμενο σε ένα εκ των γραφείων του λογιστηρίου της επιχείρησης. ... Σύμφωνα με την από 7.5.2001 έκθεση γραφολογικής πραγματογνωμοσύνης της ανωτέρω πραγματογνώμονα, δικαστικής γραφολόγου Βασιλικής Σαλεσιώτου κατέληξε ότι: Α) ... Β)... Γ)... Δ)... Από τις ανωτέρω προαναφερθείσες γραφολογικές πραγματογνωμοσύνες, ... συνάγεται ότι ο θανών δεν έγραψε το σημείωμα που βρέθηκε πάνω στο γραφείο με την ελεύθερη βούλησή του και με αυθορμητισμό, αλλά αντίθετα ότι όταν το έγραφε δεν ήθελε να διατυπώσει το νόημα του περιεχομένου του και εξαναγκάστηκε να το κάνει. Από την επισκόπηση του περιεχομένου των δύο ιδιόγραφων σημειωμάτων του θανόντος προκύπτει ότι είναι εντελώς αντιφατικά ως προς το περιεχόμενό τους. Στο χρονολογικά πρώτο σημείωμα (τεμαχισμένο), ο θανών αναγράφει, μεταξύ άλλων, ότι «Ο ΚΩΣΤΑΣ (δηλαδή ο κατηγορούμενος) ΤΑ ΕΧΕΙ ΦΑΗ ΟΛΑ ΤΑ ΛΕΦΤΑ ΜΟΝΟΣ ΤΟΥ. ΤΑ ΛΕΦΤΑ ΠΟΥ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΦΤΑΝΟΥΝ ΝΑ ΠΛΗΡΩΘΟΥΝ

ΟΛΕΣ ΟΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΝΟΥΝ», ενώ στο χρονολογικά δεύτερο σημείωμα (που βρέθηκε πάνω στο γραφείο), ο θανών αναγράφει, μεταξύ άλλων, ότι «ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΛΕΦΤΑ ΝΑ ΒΓΟΥΝ ΟΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΝΑ ΜΕΙΝΟΥΝ 50.000.000 (εννοεί δραχμές) ΝΙΤΣΑ ΓΙΑ ΣΕΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΥΠΟΛΟΙΠΑ ΣΤΟΝ ΚΩΣΤΑ» (δηλαδή στον κατηγορούμενο). Ακόμα και από μια απλή ανάγνωση αυτών ευκόλως συνάγεται, σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, το συμπέρασμα ότι ο θανών δεν είναι δυνατόν να αποδέχεται στο μυαλό του και το ένα και το άλλο σημείωμα ως προς το περιεχόμενό τους. ... 3) Η απουσία αποτυπωμάτων στο χώρο του συσκευαστηρίου. Ειδικότερα οι εργαζόμενοι της επιχείρησης είχαν εργαστεί τελευταία φορά την 12.3.2000 ημέρα Κυριακή, τη δε αργία της Καθαρής Δευτέρας (13.3.2000) το συσκευαστήριο δεν λειτούργησε και την Τρίτη (14.3.2000) ανευρέθη το πτώμα του Θεοδώρου Γιαμπουράνη. Την Κυριακή (12.3.2000), οι εργαζόμενες στο συσκευαστήριο Μαρία Γραβάνη, Ελένη Γεωργίου και Χριστίνα Τσαγκλή, οι οποίες ήταν εργάτριες απασχολούμενες στην συσκευασία των αγροτικών προϊόντων, οι οποίες όμως απασχολούνταν και με την καθαριότητα του χώρου (κυρίως των γραφείων της επιχείρησης και της κουζίνας), προέβησαν σε καθαριότητα των χώρων αυτού. Ειδικότερα, καθάρισαν όλα τα καλάθια απορριμμάτων των γραφείων και έπλυναν όλα τα ποτήρια που είχαν χρησιμοποιηθεί έως τότε. Δεν συνήθιζαν να καθαρίζουν την κουπαστή της σκάλας που οδηγούσε στα γραφεία, ούτε τα οριζόντια δοκάρια στήριξης του συσκευαστηρίου, ούτε τα περβάζια των παραθύρων αυτού, καθώς δεν είχαν τέτοια εντολή από τους εργοδότες τους (...). Ακολούθως όταν μετέβη, την 16.3.2000, μετά από σχετική παραγγελία του Α.Τ. Κιάτου, συνεργείο σήμανσης της Διεύθυνσης Εγκληματολογικών Ερευνών της Ελληνικής Αστυνομίας (...), δεν βρήκε

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο Εισαγγελέας

αποτυπώματα, ούτε του εργαζόμενου Βασιλείου Μπαντούνα που εισήλθε από το παράθυρο στο συσκευαστήριο το πρωί της Τρίτης (14.3.2000), ούτε της Χριστίνας Τσαγκλή, η οποία έπιασε το παράθυρο (...), ούτε του Δημητρίου Αναγνωστόπουλου που έπιασε την σιδηροδοκό όπου δέθηκε το σχοινί (...). Κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής όμως έπρεπε να βρεθούν αποτυπώματα των ατόμων που είχαν ακουμπήσει τα ανωτέρω σημεία, ενώ αντιθέτως αυτά ευρέθησαν να είναι πεντακάθαρα. Το παραπάνω είναι ένα επιπλέον αποδεικτικό στοιχείο του συμπεράσματος ότι ο θάνατος του Θεόδωρου Γιαμπουράνη οφείλεται σε δολοφονία και όχι σε αυτοκτονία, καθόσον, στη υποθετική εκδοχή της αυτοκτονίας, ο χώρος θα είχε παραμείνει ανέπαφος και θα είχαν ευρεθεί αποτυπώματα στα παραπάνω σημεία. Συνοπτικά, όπως θα αναφερθεί εκτενέστερα κατωτέρω, για την τέλεση της ανωτέρω περιγραφείσης ανθρωποκτόνου πράξεως, ο μόνος, από το στενό περιβάλλον (οικογενειακό, φιλικό, επαγγελματικό) του θύματος, που είχε το κίνητρο για να πραγματοποιήσει την παραπάνω πράξη ήταν ο κατ' ουσίαν συνεταίρος του Κωνσταντίνος Χρυσικός. Περιληπτικά αυτά ήταν τα ακόλουθα:

α) Οικονομικές διαφορές με το θύμα, αφού ο κατηγορούμενος είχε παρακρατήσει χρήματα από το ταμείο της επιχείρησης προκειμένου να τα χρησιμοποιήσει για ίδιον όφελος, γεγονός που ήδη είχε αντιληφθεί ο θανών, αποτελούσε δε και το λόγο που ο τελευταίος ήθελε να χωρίσουν την εταιρεία. Μάλιστα σκοπός του κατηγορουμένου ήταν τόσο να μην αποκαλυφθεί η δράση του από τον μοναδικό που γνώριζε άριστα τα οικονομικά της εταιρείας, ήτοι τον Θεόδωρο Γιαμπουράνη, αφού αυτός είχε την ουσιαστική διαχείριση της εταιρείας, όσο και να επιρρίψει τις ευθύνες για την απώλεια των χρημάτων στον Γιαμπουράνη ισχυριζόμενος ότι εκείνος ήταν που καταχράστηκε τα χρήματα ξοδεύοντάς τα σε προσωπικές του απολαύσεις (δηλαδή στην

πρώην σύντροφό του, Δημήτρα Παπαγιαννοπούλου), γεγονός που τον οδήγησε, λόγω τύψεων και ενοχών στην αυτοκτονία. β) Προσωπικές διαφορές με το θύμα, καθώς ..., τον μήνα Οκτώβριο 1998, ο θανών διαπίστωσε ότι ο υιός του κατηγορούμενου, Δημήτριος Χρυσικός, είχε κλέψει χρήματα από την επιχείρηση, για την οποία κλοπή έχει καταδικαστεί αμετακλήτως με την υπ' αριθμόν 110/2005 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Ναυπλίου. Μετά ταύτα ο θανών και ο κατηγορούμενος απαγόρευσαν την είσοδο του Δημητρίου Χρυσικού στην επιχείρηση ακόμη και την μελλοντική ένταξή του στο προσωπικό αυτής μόλις τελείωνε την στρατιωτική του θητεία το θέρος του έτους 2000. ...Στην εν λόγω ενέργεια είχε, ως προεκτετέθηκε, αρχικώς συμφωνήσει και ο κατηγορούμενος, στην συνέχεια όμως μετέβαλε την στάση του, καθώς επιθυμούσε να απασχοληθεί στην επιχείρηση ο υιός του Δημήτριος Χρυσικός μετά την λήξη της στρατιωτικής θητείας κατά μήνα Σεπτέμβριο 2000, ενώ ο θανών δεν είχε συμφωνήσει με τα ανωτέρω, πίεζε δε τον θανόντα να δεχθεί τον υιό του στο συσκευαστήριο, κυρίως το τελευταίο προ του θανάτου του χρονικό διάστημα (από τα Χριστούγεννα του 1999), γεγονός που του είχε προκαλέσει έντονο προβληματισμό ... Από τα ανωτέρω συνάγεται αφενός μεν ότι οι αρχικές υποψίες του θανόντος, ήδη από το θέρος του έτους 1999, στρέφονταν εις βάρος του κατ' ουσίαν συνεταιίρου του, Κων/νου Χρυσικού (κατηγορουμένου), και αφετέρου ότι οι ισχυρισμοί της υπεράσπισης, ότι ο θανών είχε υπεξαιρέσει χρήματα της επιχείρησης και ότι αυτοκτόνησε λόγω των τύψεων που είχε και η επίκληση του σημειώματος του θανόντος που βρέθηκε πάνω στο γραφείο, καθίστανται ουσιαστικά αβάσιμοι... Άλλωστε, ο κατηγορούμενος ουδέποτε ισχυρίστηκε ότι ο Θεόδωρος Γιαμπουράνης είχε υπεξαιρέσει χρήματα της επιχείρησης, όσο ο τελευταίος ήταν εν ζωή. Αντιθέτως, αμέσως μετά το θάνατο

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο Εισηγητής

αυτού, διέδιδε στο οικογενειακό, φιλικό και επαγγελματικό περιβάλλον του θανόντος, αλλά και στον ευρύτερο κοινό κοινωνικό τους κύκλο, ότι η εταιρεία όφειλε πολλά χρήματα σε τρίτους, ότι ο θανών είχε υπεξαιρέσει χρήματα της επιχείρησης τα οποία κατασπατάλησε με την πρώην σύντροφό του, Δήμητρα Παπαγιαννοπούλου, καθώς και ότι γι' αυτό αυτοκτόνησε από τύψεις ... 2. Επίσης, πρέπει να αναφερθούν και οι προσωπικές σχέσεις των δύο ανδρών. Αρχικά ήταν πολύ καλές σε προσωπικό, οικογενειακό και επαγγελματικό επίπεδο. Οι δύο κατ' ουσίαν συνεταίροι (θανών και κατηγορούμενος) συνήθιζαν να διασκεδάζουν μαζί σε διάφορα νυχτερινά καταστήματα της ευρύτερης περιοχής του Κιάτου, διατηρούσαν διάφορες εξωσυζυγικές σχέσεις με γυναίκες της νύχτας, οι οποίες ήταν γνωστές στον κοινό κοινωνικό τους κύκλο, άλλοτε εν γνώσει και άλλοτε με την ανοχή των συζύγων τους. ... Τον μήνα Οκτώβριο 1998, ο θανών διαπίστωσε ότι ο υιός του κατηγορούμενου, Δημήτριος Χρυσικός είχε κλέψει χρήματα από την επιχείρηση (...). Ακολούθως ο θανών και ο κατηγορούμενος απαγόρευσαν την είσοδο του Δημητρίου Χρυσικού στην επιχείρηση, ακόμη και την μελλοντική ένταξή του στο προσωπικό αυτής μόλις τελείωνε την στρατιωτική του θητεία το θέρος του έτους 2000. ... Στην εν λόγω ενέργεια είχε, ως προεκτέθηκε, αρχικώς συμφωνήσει και ο κατηγορούμενος ... Στη συνέχεια ο κατηγορούμενος μετέβαλε τη στάση του... Το γεγονός αυτό σε συνδυασμό με την προκύψασα μεταξύ τους οικονομική διαφορά αποτέλεσε και την αιτία διάλυσης της ΟΕ τον Ιανουάριο 2001 (μετά το θάνατο του Θεοδώρου Γιαμπουράνη) ... Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι, παρά την κατά το φαινόμενο καλή μεταξύ τους σχέση, αμφότεροι είχαν συναποφασίσει τη διάλυση της εταιρίας, η οποία θα ελάμβανε χώρα εντός του έτους 2000 μετά την εξωλογιστική διανομή των καθαρών κερδών της διετίας 1998-1999, τον Μάρτιο του έτους

2000. Τα ανωτέρω, βεβαίως, δεν υλοποιήθηκαν λόγω του επελθόντος θανάτου του Θεοδώρου Γιαμπουράνη. Ακολούθως πρέπει αναφερθεί η στάση και η εν γένει συμπεριφορά του κατηγορουμένου κατά τις αμέσως επόμενες ημέρες μετά την εύρεση του πτώματος του Θεόδωρου Γιαμπουράνη, το πρωί της 14.3.2000. ... Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο κατηγορούμενος, παρά τον απρόσμενο θάνατο του κατ' ουσίαν συνεταίρου του και φίλου του, είχε την ψυχραιμία και την ψυχική δύναμη να ασχοληθεί με τις συνήθεις επαγγελματικές υποχρεώσεις της επιχείρησης. Το γεγονός αυτό, δηλαδή της άμεσης λειτουργίας του συσκευαστηρίου αμέσως μετά την αποστολή του πτώματος στην Ιατροδικαστική Υπηρεσία Πατρών, προκάλεσε απορία και δυσμενή σχόλια μεταξύ των εργαζομένων σ' αυτό και των κατοίκων της περιοχής του Μουλκίου (...). Η εν λόγω απόφαση ανήκε αποκλειστικά στον κατηγορούμενο, ... Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι το (τεμαχισμένο) σημείωμα που βρήκε η κόρη του θανόντος, Κων/να Γιαμπουράνη, την Τετάρτη, 15.3.2000, στο καλάθι απορριμμάτων του γραφείου του πατέρα της, καθώς και τα τέσσερα ποτήρια με υπολείμματα από ούισκι που βρήκε την Τρίτη, 14.3.2000, η Χριστίνα Τσαγκλή στην κουζίνα του συσκευαστηρίου, προήλθαν από άτομα που μετέβησαν στο συσκευαστήριο μετά την Κυριακή έως το πρωί της Τρίτης. Οι εν λόγω χώροι των γραφείων του συσκευαστηρίου καθαρίστηκαν ξανά την Πέμπτη (16.3.2000), ενώ την Τρίτη (14.3.2000) η εργαζόμενη Χριστίνα Τσαγκλή καθάρισε μόνον την κουζίνα (...). Το βράδυ, της ίδιας ημέρας που βρέθηκε το πτώμα του Θεοδώρου Γιαμπουράνη (14.3.2000), ο κατηγορούμενος μετέβη στο Κιάτο στο μπαρ «RILLY» (ή αλλιώς «μπαρ της Έλενας»), ιδιοκτησίας της Μαρίας-Νέλλης Κορτέζ-Μπαρρέρα, όπου διασκέδασε με παρέα και όχι μόνος του (...), ... Από τα ανωτέρω περιληπτικώς αναφερόμενα και αξιολογούμενα εν

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο Εισηγητής

συνόλω, προέκυψε ότι ο κατηγορούμενος ευρίσκετο το βράδυ της Καθαρής Δευτέρας στο συσκευαστήριο, όπου συναντήθηκε με το θανόντα μεταξύ του χρονικού διαστήματος από την ώρα 22.06' της 13.3.2000 έως την ώρα 08.00' της 14.3.2000. Ο δε ακριβής χρόνος συνάντησης αυτών δεν εξακριβώθηκε από την επ' ακροατηρίω διαδικασία. [Σημειώνεται ότι περί ώρα 22.06' της 13-3-2000, ο θανών επικοινωνήσε τηλεφωνικώς με την σύζυγό του, όπως προκύπτει από τις αναλυτικές καταστάσεις των κλήσεων αυτού, μετά την άρση του τηλεφωνικού απορρήτου]. Επίσης, προέκυψε ότι ο κατηγορούμενος για την εν λόγω συνάντηση, παρέσυρε τον θανόντα στον χώρο του συσκευαστηρίου, γνωρίζοντας ότι δεν επρόκειτο να βρίσκεται εκεί κανείς άλλος από τους εργαζομένους του συσκευαστηρίου, επιλέγοντας τόσο τον χώρο όσο και τον χρόνο της συνάντησης. Στο συσκευαστήριο εκείνο το βράδυ ευρίσκοντο και άλλα άτομα, όπως αποδεικνύεται από την διαπίστωση της ύπαρξης τεσσάρων ποτηριών με υπολείμματα ούισκι στην κουζίνα από τους εργαζόμενους του συσκευαστηρίου το επόμενο πρωί. Τα πρόσωπα αυτά ήταν γνωστά τόσο στον κατηγορούμενο όσο και στον θανόντα, η δε ταυτότητά τους δεν εξακριβώθηκε κατά την διαδικασία στο ακροατήριο. Κατά την συνάντησή τους, εκείνο το βράδυ, στο συσκευαστήριο, οι δύο κατ' ουσίαν συνεταίροι ασχολήθηκαν με τα οικονομικά της επιχείρησης, καθώς επρόκειτο να προβούν με την εξωλογιστική διανομή των καθαρών κερδών για τη διετία 1998-1999, με βάση τις εγγραφές-καταχωρήσεις στο προαναφερθέν εξωλογιστικό βιβλίο, καθώς και τον τρόπο διακοπής της μεταξύ τους συνεργασίας, η οποία - όπως είχαν ήδη συμφωνήσει οι ανωτέρω από το θέρος του έτους 1999 - θα λάμβανε χώρα εντός του έτους 2000. ...Στην προσπάθειά του ο κατηγορούμενος να αντικρούσει τον Θεόδωρο Γιαμπουράνη, ισχυρίστηκε ότι ο τελευταίος υπεξαίρεσε χρήματα της

επιχείρησης, τα οποία κατασπατάλησε κατά τη διάρκεια της εξωσυζυγικής σχέσης που ο θανών διατηρούσε στο παρελθόν με την Δήμητρα Παπαγιαννοπούλου. Ο θανών προτιθέμενος να αποδείξει ότι οι εν λόγω ισχυρισμοί του κατηγορουμένου ήταν αβάσιμοι, έγραψε βιαστικά, χωρίς οι υπόλοιποι να τον αντιληφθούν, το σημείωμα με περιεχόμενο «ΕΙΧΑ ΚΑΝΕΙ ΕΝΑ ΛΑΘΟΣ ΣΟΒΑΡΟ ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ ΚΛΕΦΤΗΣ. ΕΠΙΠΟΛΑΙΟΣ ΗΜΟΥΝ ΚΑΙ ΠΛΗΡΩΣΑ. Ο ΚΩΣΤΑΣ ΤΑ ΕΧΕΙ ΦΑΗ ΟΛΑ ΤΑ ΛΕΦΤΑ ΜΟΝΟΣ ΤΟΥ. ΤΑ ΛΕΦΤΑ ΠΟΥ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΦΤΑΝΟΥΝ ΝΑ ΠΛΗΡΩΘΟΥΝ ΟΛΕΣ ΟΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΝΟΥΝ». Το εν λόγω σημείωμα έχει γραφεί από το θανόντα με βούληση και αποδοχή ως προς το περιεχόμενό του, αλλά βιαστικά, σε πίεση χρόνου για την εκούσια εξωτερίκευση της σκέψης του. Για αυτόν τον λόγο, στην συνέχεια, ο θανών έσκισε και πέταξε το εν λόγω σημείωμα στο καλάθι απορριμμάτων του γραφείου του, όπου το βρήκε τεμαχισμένο η κόρη του, Κων/να Γιαμπουράνη. Ο δε κατηγορούμενος, έχοντας ήδη προαποφασίσει να σκοτώσει, από κοινού με τους άγνωστους δράστες, τον Θεόδωρο Γιαμπουράνη ευρισκόμενος σε ήρεμη ψυχική κατάσταση, όπως προκύπτει από την επιλογή του τόπου και του χρόνου της συνάντησής τους, εξανάγκασε τον θανόντα να γράψει το σημείωμα με περιεχόμενο «ΘΕΛΩ... ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΕΥΤΑ ΝΑ ΒΓΟΥΝ ΟΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΝΑ ΜΗΝΟΥΝ 50.000.000 ΝΙΤΣΑ ΓΙΑ ΣΕΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΥΠΟΛΟΙΠΑ ΣΤΟΝ ΚΩΣΤΑ», το οποίο βρέθηκε πάνω στο γραφείο της κόρης του θανόντος Κων/νας Γιαμπουράνη κατά την αυτοψία από τους αστυνομικούς του Α.Τ. Κιάτου. Το εν λόγω σημείωμα, το περιεχόμενο του οποίου είναι ιδιαίτερα ευνοϊκό για τον κατηγορούμενο, έχει γραφεί από το θανόντα ακούσια, με απουσία ελεύθερης βούλησης, μετά από πίεση και εξαναγκασμό, χωρίς να αποδέχεται ο θανών το νόημα του περιεχομένου αυτού. Στην ανωτέρω πράξη προέβη αφενός μεν

ΞΕΩΡΗΘΗΚΕ
Θ.Εισηγητής
[Signature]

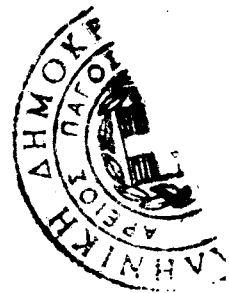
ώστε να φαίνεται ότι ο θανών τακτοποιούσε τις οικονομικές εκκρεμότητες με τον κατηγορούμενο πριν από τον επερχόμενο θάνατό του δι' απαγχονισμού, αφετέρου δε ώστε να φαίνεται ότι το εν λόγω σημείωμα εκφράζει την τελευταία βούληση αυτόχειρα επ' ωφελεία του κατηγορουμένου, ο οποίος επεδίωκε να εκμεταλλευτεί την ύπαρξη του εν λόγω σημειώματος εγείροντας μελλοντικές οικονομικές απαιτήσεις κατά της οικογένειας του θανόντος. Στη συνέχεια, ο κατηγορούμενος ενεργώντας από κοινού με τους άγνωστους δράστες, αιφνιδίασαν τον θανόντα, τον έπληξαν στην ινιακή χώρα, προκαλώντας εκτεταμένες αιμορραγικές διηθήσεις επί των μαλακών μορίων της ινιακής χώρας και στην συνέχεια τον ακινητοποίησαν στο έδαφος, εντός του συσκευαστηρίου, σε ύπτια θέση. Κατά τη διάρκεια της ακινητοποίησης, ο θανών αντιστάθηκε, πλην όμως η αντίστασή του δεν ήταν σθεναρή αφενός μεν διότι ο θανών είχε μειωμένη ικανότητα αντίστασης λόγω μέθης εξαιτίας του αλκοόλ που είχε ήδη καταναλώσει και αφετέρου διότι η ακινητοποίησή του από τους δράστες ήταν άμεση, γρήγορη και αποτελεσματική. Κατά τη διάρκεια της ακινητοποίησής του στο έδαφος και της μειωμένης αντίστασης του θανόντος, προκλήθηκαν από τον κατηγορούμενο, από κοινού με τους άγνωστους δράστες, τα κάτωθι: 1) βαθιά κυκλοτερής εκδορά επί της δεξιάς χειλοπαρειακής χώρας, 2) εκδορά επί της ρινός, 3) αιμορραγική διήθηση επί της μέσης και αριστερής μετωπιαίας χώρας, 4) οίδημα και έντονος εκχύμωση επί της ραχιαίας επιφανείας του μέσου δακτύλου της αριστεράς άκρας χειρός, ιδίως κατά την πρώτη φαλαγγοφαλαγγική άρθρωση, 5) εκτεταμένη δερματική απόσπασση μετά αιμορραγικής διηθήσεως των χειλέων της επί της έξω (ωλενείου) επιφανείας της ονυχοφόρου φάλαγγος του μέσου δακτύλου της αριστεράς άκρας χειρός, 6) αιμορραγική διήθηση μαλακών μορίων αριστεράς κροταφικής χώρας, 7) μία

εντοπισμένη και έντονη κυκλοτερής αιμορραγική διήθηση επί της αριστεράς πλαγίας τραχηλικής χώρας στα μαλακά μόρια, και τέλος 8) αιμορραγική διήθηση επί των μαλακών μορίων του στέρνου. Το δε τελευταίο εύρημα προκλήθηκε από το γόνατο ενός εκ των δραστών, κατά την προσπάθεια ακινητοποίησης του Θ. Γιαμπουράνη στο έδαφος. Μετά ταύτα ο κατηγορούμενος, ενεργώντας από κοινού, με τους άγνωστους δράστες στραγγάλισε με τα χέρια τον Θεόδωρο Γιαμπουράνη, επιφέροντας εκ του λόγου τούτου ως μόνη γενεσιουργό αιτία τον θάνατο αυτού. Ο ακριβής χρόνος επέλευσης του θανάτου του ανωτέρω, ο οποίος επήλθε μεταξύ του χρονικού διαστήματος από την 22.06' ώρα της 13.3.2000 έως την 08.00' ώρα της 14.3.2000 δεν εξακριβώθηκε από την επ' ακροατηρίω διαδικασία. Οι προπεριγραφόμενες κινήσεις των δραστών συνιστούν προϊόν σύμπραξης του κατηγορουμένου και των αγνώστων δραστών. Η δε σύμπραξη στην εκτέλεση αυτών ήταν άμεση, αυτοπρόσωπη και έλαβε χώρα, με συγκλίνουσες επί μέρους πράξεις των συμμετόχων, χωρίς μάλιστα να είναι απαραίτητη η αναφορά των επιμέρους ενεργειών κάθε ενός των συναυτουργών για την από κοινού πραγμάτωση της αντικειμενικής υπόστασής του εγκλήματος και χωρίς να απαιτείται να προσδιορίζεται και ποιος ακριβώς από αυτούς επέτυχε τη θανατηφόρα περίσφυξη του λαιμού του θανόντος, σύμφωνα με όσα έχουν ήδη εκτεθεί στην μείζονα σκέψη της παρούσης και την πάγια νομολογία των ελληνικών δικαστηρίων (...). Επίσης, κοινός ήταν και ο δόλος των συμμετόχων. Τόσο ο κατηγορούμενος όσο και οι άγνωστοι δράστες τέλεσαν την ανωτέρω πράξη με συναπόφαση, την οποία έλαβαν πριν από την τέλεση της πράξης. Ο καθένας από αυτούς γνώριζε και ήθελε την τέλεση της πράξης, καθώς επίσης ο καθένας από αυτούς γνώριζε και ήθελε να ενώσει την εγκληματική δράση του με την εγκληματική δράση των άλλων προς επίτευξη του

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο Εισηγητής

εγκληματικού τους σκοπού που ήταν ο θάνατος του Θεοδώρου Γιαμπουράνη συνεπεία στραγγαλισμού δι' ανθρωπίνων χειρών....Στη συνέχεια και αφού ο θάνατος του Θεοδώρου Γιαμπουράνη είχε ήδη επέλθει, ο κατηγορούμενος, ενεργώντας από κοινού με τους άγνωστους δράστες, πέρασε βρόγχο στο λαιμό αυτού και στην συνέχεια προέβη στην απαιώρηση του πτώματος αυτού, με χρήση σχοινιού μήκους 7,4 μέτρων, το οποίο έδεσε σταθερά σε σιδερένιο σιδηροδοκό, ευρισκόμενο εντός του συσκευαστηρίου στο χώρο αναμονής, αφού πρώτα έδεσε τα χέρια του θανόντος στο ύψος των καρπών (με λευκή ταινία συσκευασίας δώρων, η οποία διερχόταν από το μέσον της ζώνης του θανόντος και μέσα από αυτήν, στρέφοντας την πόρπη της ζώνης ήταν στο πίσω μέρος της μέσης του πτώματος και αριστερά), με τρόπο σταθερό και επιμελή το δεξιό χέρι, με περιτύλιξη της ταινίας γύρω από τον καρπό, η οποία σχημάτιζε έναν κόμπο και ένα είδος φιόγκου, σε αντίθεση με το αριστερό χέρι αυτού, το οποίο έδεσε χαλαρά. Στην συνέχεια, οι ανωτέρω τοποθέτησαν δύο τελάρα συσκευασίας αγροτικών προϊόντων, το ένα πίσω από το άλλο, με την ίδια φορά και σε θέση που να εφάπτεται το ανοικτό τμήμα του πρώτου εξ αυτών με το παρακείμενο τοίχιο κατασκευασμένο από λευκό νοβοπάν, κάτω από τα πόδια του απαιωρημένου πτώματος, τα οποία ευρίσκοντο σε απόσταση 0,50 μέτρων από το έδαφος. Και, τέλος, αναχώρησαν από το συσκευαστήριο, κλείνοντας τα φώτα αυτού, από την ανοιγόμενη πόρτα (πορτάκι), η οποία βρίσκεται επί ενός φύλλου της μπλε μεγάλης δίφυλλης πόρτας, η οποία αποτελούσε την κύρια είσοδο του συσκευαστηρίου, πριν την επέκταση των κτηριακών εγκαταστάσεων αυτού, καθώς ο κατηγορούμενος είχε το κλειδί της, αφού πρώτα τοποθέτησαν εσωτερικά τα κλειδιά του θανόντος στην πόρτα της νέας κύριας εισόδου του συσκευαστηρίου. Από την διαδικασία στο ακροατήριο δεν εξακριβώθηκε ο ακριβής χρόνος της

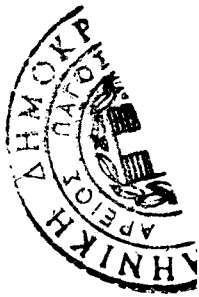
απαιώρησης του πτώματος του Θεοδώρου Γιαμπουράνη ούτε ο ακριβής χρόνος που μεσολάβησε μεταξύ του επελθόντος διά στραγγαλισμού θανάτου αυτού και της μεταγενέστερης απαιώρησης του πτώματός του, η οποία έλαβε χώρα μεταθανατίως ως προεκτέθηκε. Η απαιώρηση του πτώματος αυτού μπορεί να έγινε μετά την πάροδο κάποιων ωρών από τον στραγγαλισμό ή και αμέσως μετά από αυτόν. Στις προπεριγραφόμενες ενέργειες προέβησαν προκειμένου να συγκαλύψουν το έγκλημα, το οποίο είχαν ήδη από κοινού διαπράξει και προκειμένου να αποπροσανατολίσουν τις ανακριτικές και δικαστικές αρχές επιδιώκοντας να εμφανίσουν ότι ο θάνατος του Θεοδώρου Γιαμπουράνη δεν οφείλεται σε δολοφονική ενέργεια, αλλά επήλθε συνεπεία αυτοκτονία δι' απαγχονισμού, «σκηνοθετώντας» την αυτοκτονία αυτού. Επιπλέον, από την αποδεικτική διαδικασία προέκυψε, πέραν πάσης αμφιβολίας, ότι ο κατηγορούμενος είναι ένας εκ των δραστών της ανθρωποκτονίας εκ προθέσεως σε βάρος του Θεοδώρου Γιαμπουράνη για τους κάτωθι λόγους: 1) Ο θανών δεν είχε εχθρούς. Ο κατηγορούμενος είχε κίνητρο, καθώς ήταν ο μοναδικός με τον οποίο ο θανών είχε οικονομικές διαφορές, όπως αποδείχθηκε μετά τον θάνατο του Θεοδώρου Γιαμπουράνη. Η φύση και η έκταση των εν λόγω διαφορών έχει ήδη αναλυθεί παραπάνω. 2) Ο κατηγορούμενος είναι ο μοναδικός που έχει και το κίνητρο και τη δυνατότητα, λόγω της ευχερούς του προσβάσεως στο συσκευαστήριο, να «εξαφανίσει» το εξωλογιστικό βιβλίο που τηρούσαν οι δύο κατ' ουσίαν συνεταίροι ως προς τις μεταξύ τους οικονομικές σχέσεις. 3) Ο κατηγορούμενος είναι ο μοναδικός που έχει πρόσβαση στο συσκευαστήριο και ευχέρεια διαφυγής, καθώς μόνον ο ίδιος και ο θανών είχαν τα κλειδιά της πόρτας από την οποία διέφυγαν οι δράστες, δεδομένου ότι όλες οι άλλες πόρτες και τα παράθυρα ήταν κλειστά και ασφαλισμένα

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο Εισαγγεστής
[Signature]

[Signature]

[Signature]

εσωτερικά. Το μοναδικό ανασφάλιστο παράθυρο (αυτό απ' όπου εισήλθε ο εργαζόμενος Μπαντούνας στο συσκευαστήριο) είχε σκλονη προ πολλού χρόνου (...). 4) Ο κατηγορούμενος είναι ο μοναδικός που είχε την πρόσβαση να «εξαφανίσει» τα αποτυπώματα πριν μεταβεί στο συσκευαστήριο το συνεργείο της σήμανσης, ... 5) Ο κατηγορούμενος είναι ο μοναδικός που είχε την πρόσβαση να «τακτοποιήσει» τον χώρο του συσκευαστηρίου, ώστε αφενός μεν να υπάρχει ευταξία και αφετέρου να «εξαφανίσει» τυχόν ίχνη της αντίστασης του θανόντος. 6) Ο κατηγορούμενος είναι ο μοναδικός που διαδίδει αμέσως μετά το θάνατο του Θεοδώρου Γιαμπουράνη ότι η επιχείρηση αντιμετωπίζει σοβαρά οικονομικά προβλήματα. 7) Ο κατηγορούμενος είναι ο μόνος που «ευνοείται» από το περιεχόμενο του σημειώματος που βρέθηκε στα γραφεία της επιχείρησης, αξιολογούμενο με το αντιφατικό περιεχόμενο του τεμαχισμένου σημειώματος του θανόντος που βρέθηκε στο καλάθι των απορριμμάτων. 8) Ο κατηγορούμενος είναι ο μοναδικός που διαδίδει για τον θανόντα, αμέσως μετά το θάνατο αυτού, ότι υπεξάιρεσε χρήματα, τα οποία κατασπατάλησε με την πρώην σύντροφό του. 9) Ο κατηγορούμενος είναι ο μοναδικός ο οποίος δεν διατήρησε έστω και εν σπέρματι επιφυλάξεις για την αιτία θανάτου του Θεοδώρου Γιαμπουράνη, αλλά αντιθέτως αμέσως διαδίδει ότι ο θανών αυτοκτόνησε στην προσπάθειά του να συγκαλύψει την πράξη του και να παραπλανήσει τις διωκτικές αρχές, ισχυρισμό τον οποίο επαναλαμβάνει απαρεγκλίτως και μετά την πάροδο δώδεκα (12) ολόκληρων ετών, παρά την περί του αντιθέτου ύπαρξη πληθώρας στοιχείων. 10) ... Περαιτέρω, από την αποδεικτική διαδικασία προέκυψε ότι ο κατηγορούμενος τέλεσε την ανθρωποκτονία εκ προθέσεως εις βάρος του Θεοδώρου Γιαμπουράνη από κοινού με άλλα πρόσωπα, για τους κάτωθι λόγους: 1) Βρέθηκαν τέσσερα ποτήρια με υπολείμματα ούισκι

στην κουζίνα από τους εργαζόμενους του συσκευαστηρίου το επόμενο πρωί, γεγονός που υποδηλώνει την ύπαρξη και άλλων προσώπων πλην του κατηγορουμένου και του θανόντος εκείνο το βράδυ στο συσκευαστήριο. Στην συνέχεια, ο θανών ακινητοποιήθηκε στο έδαφος σε ύπτια θέση, άμεσα, γρήγορα και αποτελεσματικά, με συνέπεια την μειωμένη αντίστασή αυτού σε συνδυασμό ... Από όλα τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι την κρίσιμη στιγμή επί του σώματος του Θεοδώρου Γιαμπουράνη επενέργησαν στα εξής στοιχεία: ένα γόνατο πίεζε το στέρνο, ένα χέρι πίεζε την τραχηλική χώρα, άλλο χέρι πίεζε την κροταφική χώρα και άλλο χέρι περιέσφιξε τον λαιμό. Από τα ανωτέρω ιατροδικαστικά ευρήματα, σε συνδυασμό και με τα λοιπά προαναφερθέντα (πλήγματα στο δάκτυλο και στο πρόσωπο του θανόντος) και με τα αναγραφόμενα στην ιατροδικαστική έκθεση της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Αθηνών, ότι δηλαδή «...το θύμα πρώτα ήλθε σε συμπλοκή με τον δράστη ή τους δράστες και στην συνέχεια στραγγαλίστηκε με την δράση ανθρωπίνων χειρών...», αποδεικνύεται ότι οι δράστες της δολοφονίας του Θεοδώρου Γιαμπουράνη ήταν, εκτός από τον κατηγορούμενο, και άλλα πρόσωπα. 2) Επίσης, η ύπαρξη περισσότερων δραστών αποδεικνύεται και από το ότι την απαιώρηση του πτώματος του Θεοδώρου Γιαμπουράνη δεν μπορούσε να την κάνει μόνος του ο κατηγορούμενος. ... Στην προκείμενη περίπτωση, από το σύνολο των αποδεικτικών στοιχείων που προέκυψαν από την επ' ακροατηρίω διαδικασία, τα οποία έχουν εκτεθεί αναλυτικώς σε προγενέστερα σημεία της παρούσης, κατά την πλειοψηφία του παρόντος Δικαστηρίου, ..., αποδείχθηκε πέραν πάσης αμφιβολίας ότι ο κατηγορούμενος, Κωνσταντίνος Χρυσικός, ευρισκόμενος σε ήρεμη ψυχική κατάσταση, ενεργώντας από κοινού με άγνωστους δράστες, με συναπόφαση, τέλεσε την - κακουργηματικού χαρακτήρος - αξιόποινη πράξη της

ΠΡΕΣΒΕΥΣΗ
Ο Εισαγγελέας

ανθρωποκτονίας εκ προθέσεως εις βάρος του Θεοδώρου Γιαμπουράνη, επιφέροντας τον θάνατο αυτού συνεπεία στραγγαλισμού δι' ανθρωπίνων χειρών, που επιτεύχθηκε με συγκλίνουσες επιμέρους ενέργειές τους, στις οποίες συμμετείχαν άπαντες, χωρίς να απαιτείται να προσδιορίζεται και ποιος ακριβώς από αυτούς επέτυχε τη θανατηφόρα περίσφιξη του λαιμού του θανόντος. Συνεπώς, πρέπει ο κατηγορούμενος, ..., να κηρυχθεί ένοχος του ότι: ...».

Με αυτά που δέχθηκε, το Δικαστήριο της ουσίας διέλαβε στην προσβαλλόμενη απόφασή του την απαιτούμενη από τις ανωτέρω διατάξεις του Συντάγματος και του ΚΠοινΔ ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία, αφού εκθέτει σ' αυτή, με σαφήνεια, πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις ή λογικά κενά, τα πραγματικά περιστατικά, τα οποία αποδείχθηκαν από την ακροαματική διαδικασία και συγκροτούν την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση του άνω εγκλήματος της ανθρωποκτονίας από πρόθεση από κοινού, για το οποίο καταδικάσθηκε ο αναιρεσείων, τις αποδείξεις από τις οποίες συνήγαγε τα περιστατικά αυτά και τους συλλογισμούς με βάση τους οποίους έκανε την υπαγωγή τους στις ουσιαστικές ποινικές διατάξεις των άρθρων 299 παρ. 1 και 45 του ΠΚ. Οι μερικότερες αντίθετες αιτιάσεις του αναιρεσείοντος είναι αβάσιμες, αφού: α) Σαφώς προσδιορίζεται ο χρόνος του θανάτου του θύματος (ώρα 22.06 της 13.3.2000 έως ώρα 08.00 της 14.3.2000), καθώς και ότι απαιωρήθηκε αυτό μετά το θάνατό του, ενώ δεν εξακριβώθηκε ο ακριβής χρόνος της απαιωρήσεως αυτού ούτε πόσος χρόνος μεσολάβησε μεταξύ θανάτου δια στραγγαλισμού και απαιωρήσεως. β) Το Δικαστήριο πλήρως αιτιολογεί γιατί αποκλείει την αυτοκτονία και γιατί αποδίδει το θάνατο του θύματος σε εγκληματική ενέργεια του κατηγορουμένου, ο οποίος έδρασε από κοινού με άγνωστους δράστες. γ) Όσον αφορά το σχοινί, με το οποίο

αναμνησθήκε το θύμα, το Δικαστήριο, με επαρκή αιτιολογία, δέχεται ότι αυτό είχε μήκος 7,40 μ., ενώ εκείνο, το οποίο του είχε δώσει ο μάρτυρας Σωτ. Ματσούκας, ήταν ίδιου τύπου, αλλά είχε μικρότερο μήκος (3 - 3,50 μ.). δ) Επαρκώς αιτιολογείται η παρουσία, κατά τον κρίσιμο χρόνο, στο συσκευαστήριο, και άλλων (αγνώστων) προσώπων, με την παραδοχή ότι το πρωί της τρίτης βρέθηκαν στο νεροχύτη της κουζίνας του συσκευαστηρίου τέσσερα ποτήρια του ουίσκι. ε) Πληρως αιτιολογεί το Μικτό Ορκωτό Εφετείο την κρίση του επί της επιστολής του θύματος που βρέθηκε τεμαχισμένη, τονίζει δε την αντίφαση μεταξύ αυτής και εκείνης που βρέθηκε στο συσκευαστήριο του τελευταίου και γράφηκε υπό το κράτος δυσμενών συνθηκών. στ) Επαρκώς αιτιολογείται και η μη ανεύρεση αποτυπωμάτων στο συσκευαστήριο, με την παραδοχή, μεταξύ άλλων, ότι, αν ο θάνατος του θύματος οφειλόταν σε αυτοκτονία, θα έπρεπε να βρεθούν αποτυπώματα των ατόμων που είχαν ακουμπήσει στα διάφορα σημεία του συσκευαστηρίου. ζ) Το Δικαστήριο σαφώς δέχεται ότι, το βράδυ του θανάτου του θύματος, πράγματι βρισκόταν στο συσκευαστήριο και είχε συναντηθεί με τον θανόντα, δεν ήταν δε αναγκαίο να προσδιορίζεται ο ακριβής χρόνος συναντήσεως. η) Το Δικαστήριο αιτιολογεί την κρίση του ως προς όλες τις ιατροδικαστικής φύσεως, πραγματογνωμοσύνες, και μάλιστα πληρως και δια μακρών. θ) Ακόμη, έλαβε υπόψη όλα τα αποδεικτικά μέσα που είχαν τεθεί ενώπιόν του και δεν προέβη σε επιλεκτική αξιολόγηση ορισμένων από αυτά, δεν ήταν δε απαραίτητη η αξιολογική συσχέτιση και σύγκριση των διαφόρων αποδεικτικών μέσων μεταξύ τους ή να προσδιορίζεται ποιο βάρυνε περισσότερο για το σχηματισμό της δικανικής κρίσεως. Επομένως, οι, από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ του ΚΠοινΔ, λόγοι (όλοι) του κυρίου δικογράφου των πρώτων και οι πρώτος και δεύτερος λόγοι του δικογράφου

ΘΕΩΡΗΣΗ
Εισαγγελέας
[Signature]

[Signature]

[Signature]

Σελίδα 41 της 1060/2014 ποινικής απόφασης του Αρείου Πάγου

των παραδεκτώς ασκηθέντων (ενόψει του ότι οι ένδικες αιτήσεις περιέχουν παραδεκτούς λόγο αναιρέσεως) προσθέτων λόγων, που κατατέθηκαν εμπρόθεσμα (την 15.9.2014) και κατά τις νόμιμες διατυπώσεις (άρθρο 509 παρ. 2 του ΚΠοινΔ), με τους οποίους πλήττεται η προσβαλλόμενη απόφαση για έλλειψη ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας, είναι αβάσιμοι. Οι, εμπειριεχόμενες στους αυτούς ως άνω λόγους, αιτιάσεις περί εσφαλμένης εκτιμήσεως αποδεικτικών μέσων και, γενικά, περί εσφαλμένης κρίσεως και εσφαλμένων συλλογισμών, είναι απαράδεκτες, γιατί, με την επίφαση της ελλείψεως ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας, πλήττεται η, αναιρετικώς ανέλεγκτη περί τα πράγματα, κρίση του Δικαστηρίου της ουσίας.

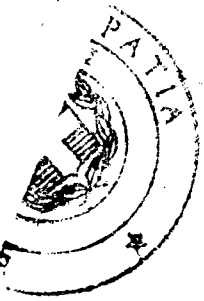
Κατά το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Β' του ΚΠοινΔ, λόγος αναιρέσεως της αποφάσεως είναι και η έλλειψη της ακροάσεως κατά το άρθρο 170 παρ. 2, η οποία επιφέρει ακυρότητα της διαδικασίας. Η ακυρότητα αυτή επέρχεται κατά τη διάταξη του άρθρου 170 παρ. 2 στοιχ. α' του ΚΠοινΔ, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 8 παρ. 7 του ν. 1941/1991, στην περίπτωση που ο κατηγορούμενος ή ο συνήγορός του ζήτησαν να ασκήσουν δικαίωμα που ρητά τους παρέχεται από το νόμο και το δικαστήριο τους αρνήθηκε ή παρέλειψε να αποφανθεί για τη σχετική αίτηση. Τέτοιο δικαίωμα είναι και αυτό του κατηγορουμένου, σύμφωνα με το άρθρο 352 παρ. 3 του ΚΠοινΔ, για κρείσσονες αποδείξεις και συγκεκριμένα για κλήση ουσιωδών μαρτύρων. Η παραδοχή ή μη τέτοιου αιτήματος του κατηγορουμένου απόκειται στην κρίση του δικαστηρίου της ουσίας, το οποίο, όμως, οφείλει να απαντήσει στο αίτημα αυτό, αιτιολογώντας την απόφασή του, άλλως, αν αρνηθεί ή παραλείψει ν' αποφανθεί, δημιουργείται έλλειψη ακροάσεως. Για να επέλθει, όμως, από την τελευταία, κατά το άρθρο 170 παρ. 2 ΚΠοινΔ ακυρότητα της διαδικασίας απαιτείται να

υποβληθεί σαφές και ορισμένο αίτημα από τον κατηγορούμενο ή το συνήγορό του και επιπλέον, σε περίπτωση μη αποδοχής αυτού από τον διευθύνοντα τη συζήτηση, άμεση προσφυγή τους σε ολόκληρο το Δικαστήριο και απόρριψη παρά το νόμο από αυτό της προσφυγής ή παράλειψή του να αποφανθεί. Η υποβολή δε αυτή πρέπει να προκύπτει από τα πρακτικά της συνεδριάσεως, χωρίς να επιτρέπεται αμφισβήτηση της ακρίβειας αυτών, παρά μόνο προσβολή τους για πλαστότητα ή διόρθωσή τους κατά τη διαδικασία του άρθρου 145 του ΚΠοινΔ.

Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από τα πρακτικά της προσβαλλόμενης αποφάσεως, κατά την 60ή συνεδρίαση του Μικτού Ορκωτού Εφετείου της 15.11.2012, ο κατηγορούμενος υπέβαλε, δια του συνηγόρου του Διονυσίου Γκούσκου, αίτημα να εξετασθεί στο ακροατήριο ο ιατροδικαστής Ιωάννης Ανδρεόπουλος (ο οποίος δεν είχε κλητευθεί από την Εισαγγελία), καθόσον αυτός «ήταν ένας από τους δύο εν ζωή ιατροδικαστές που έκαναν νεκροτομή στο πτώμα του Θεόδωρου Γιαμπουράνη και δεν δέχεται να έλθει να καταθέσει ως τεχνικός σύμβουλος προταθείς από την υπεράσπιση». Στο σημείο εκείνο αναγνώσθηκε από την Πρόεδρο το με αρ. πρωτ. 38035/12-11-2012 πιστοποιητικό εξέτασης εξωτερικού ασθενούς του Γενικού Νοσοκομείου Πατρών «Ο ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ» για δικαστική χρήση, από το οποίο προέκυπτε ότι ο Ανδρεόπουλος Ιωάννης του Ανδρέα εξετάσθηκε στα εξωτερικά ιατρεία του Ουρολογικού Τμήματος της 12-11-2012, πάσχων από νεόπλασμα προστάτου χειρουργηθείς προ τριετίας, συνέχιζε δε ορμονοθεραπεία για οστικές μεταστάσεις και δεν μπορούσε να ταξιδεύσει ή να υποβληθεί σε κόπωση και συνίστατο ανάπαυση κατ' οίκον. Με το ως άνω αίτημα συντάχθηκε και η Εισαγγελέας. Ακολούθως, κατά την 62η συνεδρίαση της 21-11-2012, ο αυτός συνήγορος υπερασπίσεως του κατηγορουμένου προέβη στην εξής δήλωση

ΕΞΕΡΗΘΗΚΕ
Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΗΣ

Σελίδα 43 της 1060/2014 ποινικής απόφασης του Αρείου Πάγου

προς το Δικαστήριο: «Ο Ανδρεόπουλος έκανε με έντιμο, ανύποπτο τρόπο τη δουλειά του και τα ευρήματά του είναι επαρκέστατα για το συμπέρασμα. Ο κ. Κουτσαύτης έχει ήδη πάρει πίσω τα δώδεκα από τα δεκαέξι ευρήματα της έκθεσής του. Δεν θα ακυρώσετε τον κ. Ανδρεόπουλο. Καλέστε τον, να τον φέρει το Δικαστήριο, με το άρθρο 353 ΚΠοινΔ εάν θεωρείται αναγκαία η κατάθεσή του ως μάρτυρα. Δεν μπορεί εν απουσία του να κατακρουργείται η έκθεσή του». Ο αναιρεσείων, με τον, από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Β του ΚΠοινΔ, τρίτο λόγο του δικογράφου προσθέτων λόγων, πλήττει την προσβαλλόμενη απόφαση για έλλειψη ακροάσεως, συνιστάμενη στο ότι το Δικαστήριο δεν απάντησε στο άνω αίτημά του για κλήτευση και εξέταση ουσιώδους μάρτυρα, παραβιάζοντας δικαίωμα που προβλέπεται από τη διάταξη του άρθρου 6 παρ. 3 στοιχ. δ της ΕΣΔΑ. Ο λόγος αυτός είναι αβάσιμος, γιατί, από την επισκόπηση των πρακτικών, τα οποία δεν προσβάλλονται για πλαστότητα, δεν προκύπτει ότι ο κατηγορούμενος ή ο συνήγορός του προσέφυγε στο Δικαστήριο κατά της μη απαντήσεως από την Πρόεδρο του Δικαστηρίου επί του αιτήματος και αυτό, παρά το νόμο, απέρριψε την προσφυγή ή παρέλειψε να αποφανθεί επ' αυτής. Ανεξαρτήτως αυτού, το Δικαστήριο, με το σκεπτικό επί της ενοχής (σελ. 761), απέρριψε το ως άνω αίτημα με την αιτιολογία ότι «...αναγνώσθηκε, κατά τους ορισμούς του άρθρου 365 παρ. 1 Κ.Π.Δ., μεταξύ άλλων εγγράφων, και η από 25.4.2000 προανακριτική κατάθεση, ενώπιον των αστυνομικών του Α.Τ. Κιάτου, του Ιωάννη Ανδρεόπουλου, ο οποίος δεν εμφανίστηκε στο ακροατήριο, καθόσον κρίθηκε ότι είναι αδύνατη η εξέτασή του στο ακροατήριο εξαιτίας μακράς και σοβαρής ασθένειας αυτού».

Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει να απορριφθούν στο σύνολό τους οι κρινόμενες αιτήσεις και οι πρόσθετοι αυτών

λόγγοι και να καταδικασθεί ο αναιρεσείων στα δικαστικά έξοδα (άρθρο 583 παρ. 1 ΚΠοινΔ), καθώς και στη δικαστική δαπάνη των παραστασών πολιτικώς εναγουσών (άρθρα 176 και 183 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την με αριθ. εκθ. κατ. 2/4.2.2013 και την από 7.3.2014 (με αριθ. πρωτ. 1697/2014) αιτήσεις του Κωνσταντίνου Χρυσικού του Δημητρίου μετά των από 15.9.2014 προσθέτων αυτών λόγων, για αναίρεση της 20, 26, 32, 39, 50, 51, 58, 60/2012, 10 - 17/2013 αποφάσεως του Μικτού Ορκωτού Εφετείου Ναυπλίου. Και

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον αναιρεσείοντα στα δικαστικά έξοδα από διακόσια πενήντα (250) ευρώ, καθώς και στη δικαστική δαπάνη των παραστασών πολιτικώς εναγουσών Ελένης Γιαμπουράνη, Γεωργίας Γιαμπουράνη, Κωνσταντίνας Γιαμπουράνη και Αικατερίνης Γιαμπουράνη εκ πεντακοσίων (500) ευρώ.

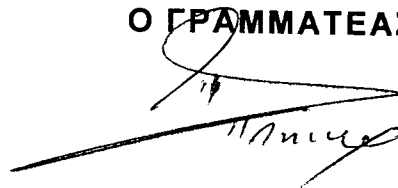
Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 15 Οκτωβρίου 2014.

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 30 Οκτωβρίου 2014 .

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Ακριβές φωτοαντίγραφο

Αθήνα 07 ΝΟΕ 2014

● Γραμματέας

Γεώργιος Σαφρονούδης

Θεωρήθηκε για τη νόμιμη σήμανση και την έκδοσή του κατά τη σειρά της παραγγελίας.

Αθήνα 07 ΝΟΕ 2014

● Γραμματέας

Γεώργιος Σαφρονούδης